

VESTI IZ SLOVENIJE

ZUPANCICU SO LE MALO ZAUPALI. — Pravijo, da je Zupančič zelo bolelo, da mu komunisti niso nič zaupali, čeprav jim je prepeval slavospeve. Ki-drič je baje, kadar se ga je nabraj, javno vpil, da je Zupančič buržujski in kapitalistični pesnik. Mož je tolikokrat obrnil plašč po vetru, da komunistični veljaki njegovih pesniških kječaplazenj niso vzeli resno. Po-rabljali so ga le kot vabo za ra-zne kaline, ki naj bi jih pesniko-vo ime pripeljalo v njihovo fron-to. Tudi edini njegov sin Marko ni užival zaupanja in je imel opraviti s komunistično policijo.

IZ MIRNA PRI GORICI PO-ROČAJO. — Pred nekaj tedni je Rutko Uršič iz Mirna obljubi bil nekemu šoferju, da mu da 500 dinarjev, če se zaleti s to-vornim avtom v kapelico Srca Jezusovega, ki je na sredi vasi in jo podere. Šofer je odgovoril, da se raje zaleti v hišo in ubije, kakor da bi storil kaj takega. Toda komunisti niso mirovali. V noči od 22. do 23. avgusta je ne-ki moški razbil kip Matere bo-žje v isti vasi. Agenti so obdol-žili župnika, da je to njegovo na-ročilo, ker da hoče škodovati komunistom. Ljudje seveda te-ga niso verjeli. Ko so agenti Ome videli, da njih obdolženi ni padla na rodovitna tla, so bili v zadregi in niso upali nastopiti.

MARIJIN KIP JIM JE NA-POTI. — V Bazovici pri Trstu so neznanči oskrnili kapelico Matere božje. Ukradli so Mari-jin kip in ga odnesli neznanokam. Dne 4. septembra je bila kapelica spet blagoslovljena, pa so jo naslednjno noč spet poško-ovali. Ljudstvo bo seveda kupi-lo nov kip. Ljudje predobro ve-do, kdo so zahrtni junaki, ki se spravljajo nad blagoslovljene predmete. Saj gre povsod med komunisti hujkanje proti vse-mu, kar je božjega. Vse seveda v imenu verske svobode, o kate-ri Tito pripoveduje lahkovernim ameriškim žurnalistom.

BEG IZ RAJA. — Odkar je moral angel z ognjenim mečem čuvati vrata paradiza, iz katere- ga sta bila vržena Adam in Eva, od takrat naprej je človeštvo vedno hrepenelo po raj. Spre-menilo se je to šele pod komuni-zmom. Sedaj imamo čudni po-jav, da ljudje beže iz komunisti-čnega raja. Težko je naštevati vse slučaje, ki jih zremo in be-remo. Slučaji, ki jih navajamo, pričajo, kako vse želi ven v svobodo izpod komunistične ti-ranije.

Velika črna maša za pobite Slovence
IZ vsakega poglavja knjige smo objavili par vrstic. Vsaj slutnja so mogli naši bralci do-biti kako veliko delo je to. Po svoji mašni pesmi še poje pes-nik na grobovih:

Darovi za begunce
V našem uradu so bili izro-čeni sledeči darovi za slovenske begunce:
Po \$10: Paul M. Barbuse, Los Angeles, Calif., Mrs. Rose Lamusek, Renton, Wash., Frank Kozina, Waukegan, Ill.
Po \$5: Msgr. Vitus Hribar, Marko Bojič, Turner, Montana (prvi novi naseljenec, ki je poslal svoj dar za Ligo), Anton Barbič, 7910 Rosewood Ave., Frank Gregorc, 10316 Barrett Ave., Tom Postotnik, 6926 Heck-er Ave., Mrs. Mary Zeitz, West Side, Mrs. Frances Stergar, In-dianapolis, Alojzija Skufca, Maple Heights, O., neimenovan Cleveland.
Po \$2: Peter Austez, Martine-z, Calif., Mary Vidmar, Cleve-land.
Po \$1.50: Joseph Ponikvar, Forest City, Pa., Frank Strmec, 4172 E. 147. St., Frank R. Gorseh, Grand Island, Nebr. je poslal \$1.
Iskrema zahvala vsem tem do-brim srecem za velikodušni dar. Priporočamo toplo še drugim, da bi ob priliki kaj darovali v ta namen.

Tri na dan
"Enako" je zadnji teden za- jvkala: dokazite! da smo komu-nisti. Drugi dan je pa šla pa po svoji navdi ozmerjala škofa Rožmana, da bi ga grše ne mogel noben komunističen list. Po njih delih jih boste poznali, smo brali...

Dokazite! je vpila "Enako", ko je nekdo o njej izjavil, da je komunističen list. Najbrže je sodil po pisanju lista, iz katere-ga itak veje to, kar list zastopa. Ampak kadar pa "Enako" meče okrog sebe fašiste in klerofašiste, takrat se pa ne vpraša, da bi bilo dobro natočevanje dokaza-ti. Ne, to za take tiče ne velja.

Direktno iz Washingtona

Nesorazmerje v cenah
Kongresniki hočejo dognati zakaj so nekatere stvari poceni- le za 20%, hrana pa samo za 3%. Vsaka gospodinja ve, da je preveliko nesorazmerje med cenami goveda in govejega msa na mizi. Koruza je po \$1.26 bu- šelj, corn flakes pa so po 19 cen-tov škatlja. Če bi se ravnala cena kuruze po corn flakes, bi moral veljati bušelj \$13. Kon-gresniki mislijo, da tu nekaj ni v redu in hočejo, da se napake ugotove in popravijo.

Najvišje sodišče
Najvišje federalno sodišče je preobremenjeno z delom. Pred-sednik zato želi povečati število najvišjih sodnikov. Prav sedaj, ko sta razmeroma mlada in zdrava sodnika nenadoma umr-la, se mnogo govori o tem, da najvišji sodniki enostavno ne preneso vsega bremena, ki jim je naloženo, kot službena dolžnost. Najvišje sodišče mora pregledati tisoč aktov, ki pridejo od nižjih sodišč. Število sodnikov naj bi se zvišalo na 11 ali 13.

Vzajemna trgovina pospešuje blagostanje
Senat je končno popravlil na-pako, ki je bila storjena v pre-jšnjem kongresu in zopet obnovil Hullovo postavbe glede zunanjih tarif. Visoke tarife pomenijo izolacionizem. Senatorja Taft in Bricker sta že glasovala za izolacionizem. Med tem so Zdru-žene države podpisale več kot 50 pogodb, v katerih so dovolile nižje tarife za več kot 50,000 predmetov. Vsak državljan se še dobro spominja kako so pro-hibitivne tarife uničile našo med-narodno trgovino v letu 1930. Mednarodna trgovina ni nikaha- cesta v eno smer. Če hočemo, da bomo prodajali ugodno naše bla-go, moramo tudi tuji trgovini dovoliti znosne tarife za uvoz v našo zemljo. Znižane tarife na obe strani znižujejo splošno dra-giino življenjskega vzdrževanja. Ameriški konsument je torej do-bil zmagao, ko je zmagal predlog naše federalne vlade. Vzajemna trgovina je vogelni kamen naše ekonomske politike.

"Predsedniška jo grize"
Pravijo, da "udari Potomac mrzlica", tistega, ki hoče na vsak način dobiti kako imenitno fede-ralno službo ali pa če začne od-vetniško pisarno v Washingto-nu. "Predsedniška už ga grize", pravijo tistemu, ki si vtepe v glavo, da mora biti predsedniški kandidat. Senatorja Smith, ki kel, star 68 let. Zapuščina je, sicer izvrstna senatorka, iz-tri hčere, brata in več drugih gleda, da je dobila to bolezn. sorodnikov. V tej naselbini je Pogosto jo omenjajo kot kandi-datinja za podpredsednika na toka pri Igu. Smrt ga je dole-ter republikanski listi. Verjetno bo la, ko se je vrnil s proslave S. N. res kmalu kaka žena prišla na najvišje mesto v Združenih Dr-žavah. Če bodo demokrati hote-li iskati ženskega kandidata, ga 59 let. V Duluthu zapuščina star bode prav lahko dobili ali v dr. Anthonyja Grahka. — V New Yorku ali v Ohio. Sodnica Hibbingu je umrl Frank Misko. Florence E. Allen je gotovo naj- — V bolnišnici v Duluthu je boljši ženski pravnik na svetu. umrl Theodore Mrnich, rodom Nekateri ljudje mislijo, da bo treba takrat izvoliti predsedni-čenih hčera, 32 vnukov in dva ženske pravijo, da smo možje spravili svet v sedanjo zmedo PUEBLO, Colo. — Dne 2. avg. in da naj bi ga ženske zopet ure-dile. Vsekako pa "predsedniška v grizenje" pri Smithovi ni kaka Ameriki 54 let. Zapuščina sina in dve hčeri — žena mu je umrla pred dvema letoma...

Beda v Jugoslaviji

Poročilo iz Slovenije — Ko-munističen teror ni nič popustl — Cerkev je tarča preganjanja — Ljudstvo v bedi — Bolezni
Dunaj, Avstrija. — Ljudje, ki so v zadnjem času prišli iz Jugoslavije, poročajo nasled-nje. Titova gospodarska in fi-nančna naslovitev na zahod ni prav nič omilila njegovega to-talitarnega terorja in njegove marksistične politike ni nič spremenila. Nasprotno, prav se-daj hoče Tito uničiti vsako opo-zicijo. Najbolj mu gre za to, da popolnoma uniči Cerkev, kot svojega duhovnega najmočnej-šega nasprotnika. Cerkev naj bi bila popolnoma na tleh, predno bi Tito dal kakše politične kon-cesije zapadu v političnem ozir-u. Borba proti Cerkvi in krš-čanstvu na splošno je vedno hujša. Cerkev je izgubila vse imetje, cerkev je izgubila vse zavode, ves vpliv v šolah, vsa-ko možnost poučevanja veru-ka med mladino in otroce iz-ven cerkve, duhovniki nimajo ob čem živeti, zadnji čas so pre-povedali celo zbirke v cerkvah.

Mladina je precej neorijentir-ana in postaja vse bolj zmede-na. Komunistična tuda mladi-na ni, ker čuti težave sedanjega življenja, za katere je odgovor-na vlada. Odrasli ljudje v Slo-veniji smatrajo vedno bolj, da je rešitev v glasovanju in pra-ktičnem krščanstvu. Hočejo de-mokracičen red, ki naj uvede pravično socialno ureditev po-nadželih in s sredstvi, ki so na-svetovana v papeških okrožni-cah.

Kake obožene odporne ak-cije v Sloveniji ni. Ljudstvo je odločno proti takim početjem. Ne prinašajo nikake koristi in zahtevajo preveč žrtev. Kominformisti so živahni. Ce-lo sabotaže izvajajo. Razstrelit-ve ladje Partizanke je njihovo delo. Sabotaže so po državi pre-cej številne.

Gorje policijskega terorja povečujejo bolezni in lakota. V Mariboru je zdravnik ugotovil na neki šoli 80% jetičnih otrok. Ko je to javil, so ga poslali v koncentracijsko taborišče.

Srečni so tisti v Sloveniji, ki imajo v inčeststvu kake do-brotnike. Paketi redno prihaj-ajo in ljudem veliko pomagajo.

IZ RAZNIH NASELBIN

YOUNGSTOWN, O. — Dne 5. sept. je naglo umrl Anton Ki-kel, star 68 let. Zapuščina je, sicer izvrstna senatorka, iz-tri hčere, brata in več drugih gleda, da je dobila to bolezn. sorodnikov. V tej naselbini je Pogosto jo omenjajo kot kandi-datinja za podpredsednika na toka pri Igu. Smrt ga je dole-ter republikanski listi. Verjetno bo la, ko se je vrnil s proslave S. N. res kmalu kaka žena prišla na najvišje mesto v Združenih Dr-žavah. Če bodo demokrati hote-li iskati ženskega kandidata, ga 59 let. V Duluthu zapuščina star bode prav lahko dobili ali v dr. Anthonyja Grahka. — V New Yorku ali v Ohio. Sodnica Hibbingu je umrl Frank Misko. Florence E. Allen je gotovo naj- — V bolnišnici v Duluthu je boljši ženski pravnik na svetu. umrl Theodore Mrnich, rodom Nekateri ljudje mislijo, da bo treba takrat izvoliti predsedni-čenih hčera, 32 vnukov in dva ženske pravijo, da smo možje spravili svet v sedanjo zmedo PUEBLO, Colo. — Dne 2. avg. in da naj bi ga ženske zopet ure-dile. Vsekako pa "predsedniška v grizenje" pri Smithovi ni kaka Ameriki 54 let. Zapuščina sina in dve hčeri — žena mu je umrla pred dvema letoma...

Iz Avstrije in Nemčije prihajajo v Ameriko

Naslednji Slovenci so zopet na poti:
Janez Likozar s sinom Jože-fom, ki prideta v Cleveland, O., Minka Likozar, ki gre v Olmsted Falls, Ohio,
Josip Popovič, ki gre v She-boygan, Wis.
Marija Bricelj, ki gre v Day-ton, O.,
Jožef Vogrin, ki gre v St. Cloud, Minn.,
Sponzorji bodo pravočasno obveščeni, da pridejo po svoje varovance na najbližjo železniško postajo.

Liga Katoliških slovenskih Amerikancev lepo prosi, da bi se javili še novi sponzorji za na-še brate in sestre, ki še čakajo rešitve iz taborišč v Nemčiji, Avstriji in Italiji. Naslov je: 10316 Barrett Ave. Cleveland 8, O.

NOVI GROBOVI

Ana Markovič
Po kratki bolezni je umrla na svojem domu Anna Markovič, rojena Drašler, stara 75 let stan-jujoča na 1376 E. 43 St. Doma je bila iz Preserja, odkoder je prišla v Cleveland pred 37 leti. Bila je članica društva Srca Marije (staro) in podružnice št. 25 SZZ. Njen soprog Jo-seph je umrl leta 1945. Takaj zapuščina hčer Angely Kovač in pastorka Victorija Markovič. starom kraju hčerji Anjo Borst-nik, in Marijo Rogelj, v južni Ameriki pa sina Matevža Drašler. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 9:00 uri iz Zakrajskega po-grebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalva-rijo.

Madžarska obsodba

Budapešta, Madžarska. — Prejšnji madžarski zunanji mi-nister Rajk in dva njegovih so-obtožencev so obsojeni na smrt na vešalih, drugi pa so dobili po 20 in nekaj manj let ječe. Vsi so bili krivi, da so sodelova-li s Titom in ameriškim impe-rijalisti proti sedanji vladi madžarske.

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Jeklarska industrija je ponudila naj-se spor uredi tako, da bodo podjetja prispevala 10 centov na de-lovno uro za pokojninski in socialni sklad delavske unije. Pod-jetja so pa stavila pogoj, da morajo tudi jeklarji nekaj prispevati, da bo penzijski sklad mogel solidno opravljati svojo funkcijo. Ta ponudba je zopet obudila nekaj nad, da ne bo prišlo do škodljive stavke v tej veliki osnovni industriji. Izgleda, da bo unija spre-jela predlog, morda s kakimi manjšimi spremembami in dodatki. Podjetja nudi, da plačajo \$5.70 na mesec za vsakega uslužben-ca, oni sami pa naj bi plačali po \$3.00 tisti, ki imajo družine in po \$2.00 samski.

MIDDLETOWN. — Armco Steel Corp. je sprejela predlog, da plača mesečno pokojnino po \$100 na mesec vsakemu svojemu delavcu. Pokojnine dobe tudi delavci, ki so po letu 1945 doslej že stopili v pokoj.

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Jugoslavija je izgnala 9 madžarskih diplomatskih uradnikov iz Belgrada. Istočasno je Tito, ki sam zastopa zunanega ministra, izročil madžarskemu poslaniku noto, v kateri pravi, da Madžarska po ruskem nalogu grozi z orožjem in poglablja prepade med obema državama. Ti-to se pohvali, da sovjetske grožnje ne morejo ustrahovati jugoslo-anskega ljudstva. Madžarsko poslanstvo v Belgradu ima sedaj samo poslanika, njegovega šoferja in enega pisarniškega uradnika.

PITTSBURGH, PA. — Nad 1000 mož narodne garde čuva neunijske premogarje, da morejo kopati mehki premog. Šef poli-cije je dejal: Moramo gledati, da ne bo kdo ranjen, ker cela reč izgleda nevarna kot sod smodnika. Rudarji, ki stavkajo že deset dni, so vsak dan bolj jezni in razburjivi radi tistih, ki delajo. Vsak čas lahko pride do nemirov.

Rusija odbija Achesonov poziv

Višinski predlagal naj se gr-ško in korejsko vprašanje stavi z dnevnega reda
New York. — V generalni razpravi pred Zvezo Narodov je Acheson predlagal naj Rusija v bodoče sodeluje v balkanski komisiji in stori z drugimi drža-vami složno kar je treba, da se ustavi grško gerilsko vojskova-nje. Poleg tega je Acheson tu-di govoril o nevarnosti nemirov na mejah obeh Korej, ker komu-nistične bande neprestano vpa-dajo iz severne Koreje v ozem-lje južne Koreje in ogrožajo njeno varnost. Za oba slučaja je Acheson dejal, da sta nevarni točki, ki lahko povzročita hude mednarodne posledice. Prosil je posebno Sovjetsko Zvezo naj tu sodeluje za ureditev in pomir-jenje.

Tri ure kasneje je imel svojo sejo odbor, ki predlaga dnevni red zasedanja. Sovjetski zuna-nji minister Višinski je zahtev-al, da naj se vsaka razprava o grškem in korejskem vprašanju briše z dnevnega reda. Gnal je tako daleč, da so morali o vsaki točki posebej glasovati. Pri gla-sovanju je seveda Višinski po-gorel, ker je z njim glasoval sa-mo poljski delegat, devet glasov pa je bilo proti.

Polzvedovalni kolek

Jož Stempihar, Zavrh št. 40, p. Dobrna pri Celju, bi rada zve-dela za naslov svoje sestrične Marije Oset, ki je v Ameriki od 1926. Najprej je bila menda v Roundup, Montana. Naj se ji zgleda na gornji naslov.

Andrej Tekauc, 1023 E. 72. Place, Cleveland, Ohio, bi rad zvedel za naslov svojega nečaka Franc Tekauca, doma iz vasi Slugovo št. 2, fara Sv. Vid nad Cerknico. Dalje bi rad zve-del tudi za Janeza in Franceta Mišič, doma iz vasi Martinjak št. 2 pri Cerknici. Ako bi kdo begunce vedel za njih naslove, je lepo prošena, da to naznani na gornji naslov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

V bolnišnici — Henry Grošel se nahaja v Emergency bolnišnici. Prestal je operacijo na slepiču. Zelimo mu hitrega okrevanja.

Za 30-dnevno — Jutri ob 6:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pok. Josephine Kontan v spomin 30-dnevne njene smrti.

Vojakovo truplo dospelo — Armadni transport vozi 925 trupel ameriških vojakov s Pa-cifika. Med temi bo tudi truplo Sgt. Williama C. Kozely, ki je bil ubit na otoku Morati leta 1945. Njegova mati Mrs. Fran-ces Kozely živi na 4688 W. 130. St. v West Parku. V armado je stopil leta 1942 in je bil 18 me-secev na Pacifiku. Trupla bodo dospela domov v kakih treh tednih.

Politični shod — Jutri zvečer ob 8 bo velik in važen politični shod v SDD na Waterloo Rd. Vsak je dobrodo-šel, da bi slišal kandidate in raz-pravo o volivnem listu. Govoril bo John Rožanc, kandidat za mestnega odbornika iz S2. varde in drugi kandidati, kdor bo ho-tel. Vsak državljan in državljanka bi moral priti na take po-litične shode, da se pouči o va-žnih vprašanjih pred volitvami.

Ob priliki prve obletnice smrti Mrs. Louise Jadrič bodo daro-vane sv. maše v sledečih cerkvah: jutri ob 8:30 v cerkvi Ma-rije Vnebovzete v Collinwood, ob 7:15 pri sv. Vidu, ob 7:30 pri sv. Pavlu na Chardon Rd., v torek 4. oktobra ob 7:30 v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti, ob 7:30 v cerkvi sv. Križa na Lake Shore Blvd. in 200. cesti.

V Jugoslavijo — Domov v Jugoslavijo je odpo-toval Charles Susa iz 1560 Cler-mont Rd. Rad bi videl svojo bolno sestro. Vrnil se bo v Ameriko še pred božičem.

K molitvi — Članice podružnice št. 25 S. Ž. Z. naj pridejo nočoj ob 6:30 v Grdinov pogrebni zavod k molitvi za pok. Mary Straus; članice društva Srca Marije in podruž. 25 SZZ pa jutri večer ob 8 v Zakrajskov pogrebni za-vod k molitvi za pok. Ano Mar-kovič; v soboto ob 9 naj se u-deležijo pogrebne sv. maše.

Rusi so nepopustljivi v vprašanju Avstrije

London, Anglija. — Pogaja-nja za avstrijsko pogodbo ne na-predujejo. Ponovno so se sesta-ili zastopniki zunanjih ministrov in skušali dobiti izhod, da bi mogli razpravljati o spornih vpra-šanjih, ki so še ostala. Sovjet-ski zastopnik je kratko izjavil, da sovjetska vlada nima name-nu spreminjati svojega stališča in da se ji zdi nepotrebno kaj dodajati k spornim vprašanjem, v katerih je že povedala kaj ho-če. Zastopnikom ni preostalo nič drugega kot da so seje od-godili.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

1117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

Calendar for September with days of the week and dates.

NAROČNINA
Za Zed. države \$3.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$3.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 191 Thurs., Sept. 29, 1949

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

Rev. Mihael Golob — 70 letnik

Dneva 22. septembra letos so praznovali 70 letnico župnik Rev. Mihael Golob. Naj se ob tej lepi obletnici dušnega pastirja prekmurske slovenske are Sv. Križa v Bridgeportu, Conn., spomnimo bar nekaj važnejšij dogodkov iz njihovega življenja v zvezi z njihovim farov. — Rev. Golob so štajerski rojak iz mariborske škofije. V Ameriko so prišli v marcu leta 1912 i so najprej pomagali kakšega pou leta v dušnem pastirstvu v New Yorki. Meseca septembra toga leta pa so prišli v Bridgeport, kde so ostali do današnjega dneva. Najprej so bili pomočnik na slovaškoj fari pri Rev. Andreji E. Komari. Tuodnet so prihajali med prekmurske Slovence, šterij je bilo dosta v Bridgeportu i so ne imeli svojega dušnega pastirstva. Popisali so vse slovenske družine i prosili na škofiji, ka bi se ustanovila posebna slovenska fara. Madjari so se jako tomi protivili pa ravno ta protivnost je jako pomogla, ka je škofija rada dovolila novo slovensko fero. Hartfordški škof M. Rev. John J. Nilan so naročili Rev. Golobi, naj začnejo s slovenskov službov božov v basementi francoske cerkve sv. Antona i tam je bila prva služba božja za slovenske Prekmurce 26. jan. 1913. Fara Sv. Križa je pa bila ustanovljena 18. junija 1913. Rev. Golob so z marljivostjov i gorečnostjovo začnoli delo za novo cerkev nove fare. Dneva 28. novembra so že obhajali slovensk blagoslovitve nove cerkve. Nepopisno je bilo veselje nad novov cerkvijov ne samo v sri Rev. Goloba liki tudi pri faranaj. Vnogi, šteri so dozday ešče vlekli na vognrsko stran, so zdaj pristupili k novoj svojoj fari. Dve leti po dograditvi cerkve je bio postavljeni tudi že farov. Rev. Golob so poleg cerkve i župnišča tudi že kupili prostor za školo. Njihova želja je vsikdar bila, ka bi imeli svojo farno školo. — Rev. Golobi iskreno čestitamo vsi farniki i tudi vsi prekmurski Slovenci po celoj Ameriki. Naj jim dobri Bog poplača vs njihovo skrb za nas i naj jih ohrani ešče duga leta med nami. Vsi Vam kličemo: Bog Vas živi!

POTOVANJE PO CANADI (Nadaljevanje.)

Na drugi den smo si ogledali mesto in okolico. Najbolje zanimivi so bili bakerski rudniki. Na večer se deleč vidi, kak sipavlejo bakerske začreče ostanke. Tudi v par hotelih smo henjali. Tej se dosta razločujejo od našij "Salonov." Pri "Baru" ne sedi nihče, liki pri stoli. Postrežba je jako točna in tudi piva jako dobro. Če prido ženske notri same, imajo poseben prostor za me. Ravno tak za moške. Tak Sudburski Hoteli morejo imeti tri sobe. Edno samo za ženske, drugo samo za moške, tretjo pa za oboje. Zganica se v Hotelu ne dobi. Če to ščejo doma piti, morejo imeti poseben permit za to. Hoteli se odprejo ob 12 polodne in se zaprejo ob 12 po polnoči. Ob nedelaj in svetkaj so zaprti. Pogačali smo si šče dosta. Vzeli smo vsakovrstne slike in spevali smo. Vse nam je le prefrisko minolo in čas nas je klicao opet naprej. Nejsmo radi mislili na odhod, pa mogli smo. Steli smo šče videti druge v Montreali in tak smo si v terek zajtra stisnoli s Fojsovi mi desnice v ponovno slovo. Pustili smo Foysove zopet same v Sudbury, kar pa ni bilo brezi sočutja. Najraj bi je vzeli s seboj za vedno. Ker pa ni tak, kak bi želo kdo, smo njim pa klicali na "Svidenje." Pred nami do Montreala je bilo 450 milj. Znali smo, ka moremo dobro težiti, če šče mo priti pred kmicov na mesto.

račun, če bi kdo že splošnih komunističnih ciljev ne hotel razumeti.

Mrzlična oborožitvena tekma po svoji nujnosti razvoja vodi v vojno. To tekmo Rusija povzroča ves čas po drugi svetovni vojni z vsemi svojimi agresivnimi nastopi med narodi. Izdatki za oboroževanje se na vseh straneh večajo in večajo, dokler ne postanejo neke neznosni. Takrat se ena stran mora ali podvreči in priznati, da je tekmo izgubila ali pa se odloči še na končni korak, da tekmo konča z merjenjem orožja, ki ga ima.

Tekma v oboroževanju bi takoj odpadla, če bi sovjetski imperij zavrgel nemoralen komunistično poganski in totalističen sistem in sprejel sodelovanje narodov za utrditev miru. Kaj bi moglo obrniti položaj v Sovjetski zvezi v to smer, ve samo Bog. Sovjetski imperij bi se moral zrušiti v sebi in svojih sedanjih osnovah in množice naroda, ki danes prenašajo nasilje totalitarne komunistične vlade, bi se morale vrniti k načelom poštenega reda, k smislu za odgovornost pred Bogom in ljudmi. Le spreobrnjena Rusija bi mogla odvrti svetovno nevarnost tretje najstrašnejše, totalitarne vojske. Mir bi se mogel ohraniti, če bi v mednarodnem življenju ponovno zavladala načela krščanske morale.

Pridema v hišo s pozdravom: "Dober večer Vam Bog daj!" — "Bog daj! Bog daj!" nam je bilo od vsej v odgovor. Potem smo si pa začnoli ponujati roke v pozdrav. Pri tom se je predstavlo vsaki sam. To so bilij Mr. i Mrs. John Ray, njihova družina, Cila Tkalec, Joe i Ferdi Tkalec, Martin Gjura, Marko Zodoša, Steve Kustec in kuma Špilak. Hiža je bila napolnjena, in tu se je začnoli naše pet dnevno življenje v Montreali. Miza se je posploj uapunjavala. Pogovori so se vrstili eden za drugim. Komaj smo si pogučali kak se pomnimo pa kak smo se doma poznali pa smo si bilij vsi v rodi. Nad vse dobro smo se počutili in trinksal in spevali smo. Pesmi, ka smo jij že v Chicagi leta ne čuli, smo tu obnovili. Spak nas skoro ne bi pustili. Marko pa Dani sta bila natakara, Mrs. Ray so pa samo kcoj nosili. Što pozna Marka pa Danija, si lahko misli, ka smo trpeli. (Dr-goč dele.)

Gizella Hozian.

CHICAGO

Zahvala. Mrs. Mary Grosko so bilij, kak smo že poročali, dolgo betežni i so letos poleti opet mogli prestati operacijo. Zdravje se je ešče ne zavsama povrnolo, liki itak so zato že dosta boljši. Imamo vupanje i iskreno želemo, da se jim zdravje zavsema povrne i do kak roža zdrava gojili cvetje na lepji gredaj okrog svojega lepega doma. Zday že hodijo med temi gredami i pošiljajo eto zahvalo: "Zday, kda sam že telko pri zdravji, naj mi bo dovoljeno po Novinaj se kak najlepše zahvaliti vsem, šteri so me v dnevaj mojega dugo-ga betega pohajali i mi s tolažilnov rečojv, z lepimi rožami i drugimi dari lajšali trpljenje i to za časa, kda sam bila v bolnišnici kak tudi na domi. Nemrem vas vse z imenom naštefi. Naj s hvaložnostjov imenujem samo naše duhovnike: Rev. Donovan i Rev. Sugrue kak tudi rojaka moje čerenovske fare Rev. J. Godina iz Clevelanda. Vsem, prav vsem naj Vam Bog povrne vnaše ljubeznivost. V veliko tolažbo mi je bila i nikdar je ne pozabim. — Mary Grosko."

Obisk. Mr. i Mrs. Beck iz Wisconsinja so obiskali svoje starše — Mr. i Mrs. Grosko. Gruškojnjakova hčerka Irma (poročena Dazdyka povrne te obisk s svojov hčerkov i ideta k Beckovim v Wisconsin. Želim jim prijetne dneve.

Mamica — že tretjič — so postali Mrs. Mary Kozlar. Njihova poročena hčerka Angela je dobila 9 funtov žmetno deklico. (Neprekmurskim bralcem v pojasnilo: mamica pomeni v prekmurščini staro mamo.) Čestitamo!

CLEVELAND

Seja Društva Presv. Srca Jezusovoga (SDZ štev. 55) preminočo nedeljo je bila jako dobro obiskana. Izglasovane so bile podpore za betežne člane: Mr. Avgust Pintarič, Sr., Mrs. Sabino Hrast. — Praznovanje 20 letnice obstoja društva se bo določilo na občnom zbori društva meseca decembra.

Roko so si potrlj pri padci na stubaj Mrs. Mary Smolko. Roko imajo v gipsi i so na svojem domu. Želemo jim, ka se jim teko zaraste.

Zdavanje i gostovanje. V soboto 1. oktobra ta zdaniva

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Nisem hodil s trebuhom za za kruhom, tisto pa ne. Saj sem nosil kruh pod pazduho in dostikrat sem vzel omot v roke in imel resen namen, da bi ga razvezaj in kosilo pojedel še pred poldnem. Prav za prav, zakaj pa ne, sa je bilo kosilo moje, pošteno plačano. Nihče drug ni gospodar nad njim kot jaz. Ako se lepo kam vsemem in ga pospravim, ga vsaj ne bo treba nositi s seboj, to se pravi vsaj v roki ne. Toda bil sem sam s seboj pošten in sem pošteno čakal do opoldne, kakor mi je naročila moja gospodinja.

Hodil sem po mestu in kjer sem videl, da se kakšnega krampa ali lopate drži človeška roka, sem postal in povprašal, če jim ne bi slučajno primanjkovalo zelo dobrega delavca, da jaz vem za nekoga, ki bi bil voljan prijeti za delo, če bi se ga vprašalo na prijazen način. Toda nikjer, nikjer tolažbe sru ni. To se pravi, saj jim skoro zameril nisem, ker so me odklanjali, saj mi je bilo prav vseč to pohajkovanje po mestu, dokler sem vedel, da me nekje čaka dobra večerja in postelja vs teneden. Potem pa, kar bo, pa bo, kakor sem rad rekel in čakal, da bo ljubi Bogek zasudkal tako, da bo zame prav prišlo ki sem dober človek, dober in pripraven, kakor star čevelj, ki se tako strašno lepo prilježe nogi, če nima preveč štippanov.

Skoro pri vsakem delavskem bataljonu (tako sem jih krstil brez vode) sem videl kakšnega znanca z ladje. Kajoni! Prej so mi obljubovali, kako da mi bodo dobili delo, zdaj pa noben ne zine pravdanske besede zame, ki bi nekaj zalegla, ker so bilij vsi, delavci in naprej postojov v cerkvi sv. Pavla na E. 40 ob 10 vuri Korenova Barica i Martin Raščan. Gostovanje de se obslužavalo v dvoranu na 1423 E. 37 zvečer. Mladomni pari naše čestitke i najlepše želje!

BRIDGEPORT

Škof Dr. Gregorij Rožman so bili od 13. do 21. septembra gost v našoj prekmursko-slovenskoj fari pri Rev. M. Golobi. V nedeljo 18. septembra smo svetili god naše cerkve Sv. Križa i smo imeli takozvano proščenje. Toga dneva se je začnola tudi 40 vurna pobožnost v našoj cerkvi, štero so vodili Prezvzišeni gospod škof. Škof so imeli vsega 4 predge. V nedelo predpoldnem pri meši i večer pri pobožnosti, nadele v ponedeljek i terek zvečer. V terek so Prezvzišeni obiskali i spovedali naše betežnike, šest po številu. V terek malo po 11 vuri so pa obiskali našega hartford-skoga škofa Obriena. Vsaki den 40 vurne pobožnosti je prišlo tudi več drugih duhovnikov. Eden večer so bili celo Rev. Ambrožič iz New Yorka. — Prezvzišenom se nemremo zadosta zahvaliti za njihove lepe predge i njihov obisk. Bog naj jim povrne, mi ji pa ohranimo v najlepšem spominu.

Kaj je kakon?

Zakon je z meodom namazan križ. Ko zakonca med polize-ta, jima ostane samo še križ.

stavljeni, od tiste komisije. Kdo se zmeni za uboga Meniševca, ki ga ni človeka pod tem cesarjem, s katerim bi se zmenila po domače. Da bi se vsaj našel kdo, nad katerim bi se na vsa usta začudil in spregovoril v milen slovenskem jeziku: "Glej ga, hudiča, kaj si tudi ti Kranjc?"

Povsod so mi kazali le naprej in rad sem jih ubogal. Tako sem premeril večinoma že vse mesto, za kar nisem porabil ravno dosti časa. Nedaleč sem videl mal park, ki sicer ni bil niti malo podoben ljubljanskemu Tivoli, ampak park je pa le bil s par mladimi drevesčki in nekaj klopmi. Tje sem se razpoložil za nekaj časa, ker sem smatral, da sem že precej obhodil in da se mi prav spodobi, da se nekoliko odpočijem. Saj res nisem mislil, da bi to napravil, ampak roke so mi kar same od sebe odvezale omot, v katerem je bilo moje kosilo. Ko sem se zavedel, kaj delam, bil najraje zopet nazaj zavil, pa me je zopet dražil firbec, da bi pogledal, kaj je v zavitku. Saj me nihče ne vidi, sem se tolažil in pogledal. Nisem dolgo gledal. Kaj bi gledal in občudoval dobre stvari, ki mi jih je Kanadka zavila. Najprej sem pokusil, potem sem pokušal in lepo pomalem pospravil dobro kosilo. Kar samo je lezlo doli, vam rečem. Prav prileglo se mi je in hvalil sem uso-do, ki me je pripeljala v tako hišo, kjer tako dobro skrbijo za svoje ljudi.

V majhni posodi sem našel tudi čaj, ki sem ga pa ročno zlij proč. Kdo bo pil čaj ob taken lepem vremenu. Doma smo ga komaj pozimi, najraje na sveti večer. No, sčasoma sem se mu privadil, alj se je pa čaj meni, kaj vem. Srebal sem ga z drugimi vred pri vsaki jedi.

Po tečnem kosilu sem še nekoliko posejdel tam v parku, ker na poln želodec vendar ne bom iskal delo, saj bi se lahko primerilo, da bi ga res dobil in kaj bom v sitem položaju s krampom in lopato. Gledal sem na vse strani, da bi si zapomnil ta prostor, ker sem sklenil, da bom drugi dan prav tukaj sedel h kosilu, razen če me zadane nesreča, da bi našel kakšno delo. Bom že gledal, da se ne bom preveč silil. Vprašal bom že, ker sem čutil v sebi nekakšno moralno dolžnost, da vprašam, ampak tako, da se bo slišalo, kot bi jaz podjetju storil neznanosno uslugo, če primem za delo in ne podjetje meni, če me najame. Nekako na tak način, kakor je ongav Mi- che smubil: al' me češ, če te čem?

V glavo mi je padlo, da ljudje prav za prav niso imeli prav nobenega vzroka, da so si tukaj začeli graditi mesto. To se pravi, zdaj so morali nadaljevati s pričetim delom. Ampak tistega bi rad poznal, ki se je prvi ustavlil tukaj, sredi prerije, ki je nekako tako, kot se je zdela Ribničanu v Trstu, ki je: preteta taka vas, ki nima niti koleca, da bi liscia privezal. Drugače ne more biti, kot da je kdo tukaj omagal in ostal, drugi pa za njim. Ime so pa dalj lepo mestu, to pa to. Ime Regina mi je bilo grozno všeč. Računal sem, če poznan kakšno frajlo v Ljubljani s takim lepim imenom, pa se nisem mogel nebene spomniti.

Odpočil sem se in računai, da domov še ne smem, ker je prezgodaj. Bom stopil še malo naprej, ne toliko za delom, kot da mi mine dan. Saj se spodobi, da prejmem prvi dan nekoliko bolj zlahka. Saj sem komaj odložil težko rovnico tam na tisti farmi, da me je kar mrzaz stresel, če sem se spomnil, kako bi me bila še rovnica nosila po gmajni, če je ne bi tako hitro odložil. Naj lepo v miru počiva.

TRANSIT CHARTER AMENDMENT OCT. 4

JETNIK V GORAH MESECA

Bridges — Anžič

"Jaz nisem kriv," pravi Roger urno. "Skočil je namreč leopard naravnost med nas in moraj sem v vsej maglici streljal. Pa sem ga tudi dobro pogodil," doda ponosno.

Brysonu se obraz zjasni. "Tako je ta reč? Leopard bi vas bil res lahko napadel, in vesel sem, da ste ga pogodili. Dovolite, da Vas predstavim gospodu Murdochu!"

Podala sta si roke in Bart je videl, kako si Murdoch z zanimanjem ogleduje visokega mlada, za v hrbe vse preimeno oblečenega. Bart je namreč imel flanelasto srajco in nizke čevlje z mehkim podplati, dočim je Roger še vedno tičal v dokolenkah in gamašah, svileni srajci in angleških čevljih.

"Šli so naprej in prišli do taborišča." "No, zdaj se bomo pa ogreli in kaj toplega povečrajali, potem pa se dobro naspali," reče gospod Bryson.

Murdoch pa zmaje z glavo. "Spati bomo smeli kvečjemu tri ure. Ob zori moramo na pot!"

"Zakaj?" vpraša Bryson nemalo presenečen. Murdoch se zasmeje. "Saj menda vendar ne misliš, da bi šel Kosoro spat. Ali to misliš?"

"Kaj pa naj vendar še stori? Edino pot, po kateri bi mogel do nas, smo mu uničili." "No, ti bom pa povedal, kaj bo storil. Ta trenutak sta gotovo že najmanj dve sotniji vojninkov na poti, da nas zajameta."

"Pa saj ne morejo do nas! Prehoditi bi morali vso dolgo pot po dolini navzdol, to pa se pravi korakati petdeset milj, preden pridejo do nas!"

"Ne petdeset," reče Murdoch, "ne veliko čez trideset; pa so zato tudi vse utrjeni možje, ki morejo prehoditi sedem do osem milj na uro, zdaj je ura tri in ob sedmih bodo tu!"

Osplost je šinila Brysonu preko obrata, nato pa je znova začel: "Tri ure spanja! To ne bo veliko zalego tebi ne tvojim fantom, Murdoch."

"O, to naj te le nikar ne skrbi! Hoditi je laže nego kopati po teh zamorskih njivah. Ze ta zavest, da misimo več sužnji, je vredna toliko kakor teden spanja. Toda, kaj zapravljamo čas z govoricenjem! Rajši nekaj zaužijmo, potem pa svoje tri ure čim bolj porabimo!"

Kava je zavrela. Murdoch je v svojo vili pol vrčka konzerviranega mleka in slovesno za-trjeval, da še nikoli ni pokusil kaj tako dobrega. Nato pa se je zavil v odejo, se vlezel in pri tej priči zaspal.

Roger pa se obrne k Bartu in ga černo vpraša: "Ali bomo res morali biti ob svitu že zopet na nogah?"

"Da, če hočemo odnesti zdravo kožo," mu pove Bart. "Toda jaz sem bil že vso noč

pokonci in pazil na nosače!" gode Roger. "Mi drugi pa smo bili vso noč pokonci in so nas lovili zamorci," ga zavarnje Bart. "Ne jezi se, Roger! Saj to je zadnjič. Od jutri naprej nam pa ne bo več hudega."

"Čisto prav se mi godi, ker sem bil tak morec, da sem šel v to gnusno pokrajino," godrnja Roger, ko obrne Bartu hrbet in stopa proti svojemu šotoru. Bart pa globoko vzdihne.

"Bojim se, da bo še precej vode preteklo, preden bo Roger ozdravljen," si reče Bart, ko se uleže.

Zdelo se mu je, da je komaj zatisnil oči, da ga že nekdo potrese in zbudi.

"Solnce vzhajaj," pravi zvesti Forti. "Mi takoj odrinit." Medtem ko je Bart popravil svoje stvari, je bil zajtrk gotov. Ni bilo časa, da bi kaj več kuhali, pa kava jih je dobro ogrela, mrzle divjačine in kruha pa je še od prejšnjega dne dosti ostalo. Bart je baš povezoval svoje reči, ko se približa Aruki na svoj navadni, brezšumni način in gospodu Brysonu nekaj pošepeta.

Bryson plane pokonci. "Kaj! Videl si jih? Nemo-goče!"

"To res, bas," odvrne Aruki resna. "Jaz videti može razločno in oni stopati urno."

"Koliko jih je?" "Kar se da veliko, bas. Oni nas hitro pojesti, ako mi jih čakati."

Bryson se obrne k Murdochu. "Murdoch, Aruki je bil na vrhu Police in je videl Kasoro-ve ljudi v sedlu pod nami. So nam že pot odrezali."

Murdoch narahlo zašviga. "Nikoli si ne bi mislil, da bi mogli dospeti v tako kratkem času. Kaj nam je pa zdaj ukreniti, Bryson? Se boriti ali bežati?"

"Mislim, da sploh ne moremo izbirati. Saj smo že obklopljeni. Zato mislim, da se jim moramo postaviti v bran, čeprav je to slab izhod. Samo ti in jaz ter Bart, Aruki in Forty znamo dobro streljati. Na Norcrossa se ne moremo zane-sti; kar pa fante zadeva, bodo čisto lepo zbežali kakor zajci. Toda kaj naj opravi naša petorica zoper dve stotini zastavnih zamorcev?"

Murdoch malo pomisli. "Ne! Ne smemo biti kakor pes, ki se je ujel v past. Morali bomo bežati."

"Toda kam naj bežimo, kam?" vpraša Bryson suhoparno. Murdoch pokaže proti vzhodu, kjer so se nebotični gorski vrhovi belo in blesteče odražali v žaru solnčnega vzhoda.

Bryson skomigne z rameeni. "Murdoch! Ali si nor? Tam nas čaka le dvoje: ali zmrzniti ali od lakote poginiti!"

"Koliko živča imate?" vpraša Murdoch. "Za tri dni. Glavno zalogo in čolne smo pustili ob reki in vze-li s seboj hrane le za pot sem-kaj in nazaj."

Aruki pa ju ves v skrbeh pre-kine: "Bas, Vi ne toliko govoriti ali pa nas sovražniki gotovo zaje-ti."

Bryson se zasmeje. "Aruki je pametnejši ko mi-dva obo skupaj! Mislim, da bo le šlo, kakor ti predlagal. Nav-sezadnje je vendarle bolje, da se zaupaš goram kot pa nežni skrbljivosti Kasorovi. Pojdimo torej."

Bart plane pokonci. Prav te-daj pa se družbi približa z ve-likimi koraki Roger in grdo po-gleda.

Zahvala dobrotnikom

Cleveland, O.— "Cleveland", je zaklical sprevodnik. Malo smo se zdrznili, vzeli prtljago in izstopili. Tesno nam je bilo pri sre in nismo vedeli ne kod ne kam. Pa nas je že veselo pozdravila zastopnica NCWC ter nas odpeljala proti izhodu, kjer so nas že čakali naši sponzorji.

Naju že prijazno nagovoril g. Frank Jakišič in prav tako lepo naju je na domu sprejela njegova soproga Annie Jakišič. Že takoj prvi dan sva začutili, da sva kot doma, saj so naju Jakišičevi sprejeli kar v družini. Bog plačaj stotero tej do-bri družini!

Obe sva jim zelo hvaležni. Ob tej priliki pošiljava lepe pozdrave vsem dragim znancem in znankam iz "lesenega mesta". Prav posebno pozdravljam vse moje prijateljice iz "Mladinskega doma", prosim jih tudi, naj se kaj oglasijo in povedo, kako se jim godi. Bog z Vami!

Danica Milavec in Cirila Česnik 6111 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Zbor Adrija vabi na koncert in ples

Cleveland, O.— Poletje je minilo in zima prihaja, zopet se bo treba povrniti v dovrane k zimskim zabavam kot je keglanje, ples, petje, razne predstave in druge prireditve.

Pevski zbor "Adrija" obstoji iz mladih pevcev kot odrastek mladinskih pevskih zborov. Ta zbor je imel vaje skozi vse po-letje pod vodstvom pevovodje Frank Vauterja, ki se trudi, da bi se še dolgo slišalo slovensko petje.

Znano vam je že da v Euclidu na Recher Ave. delajo novo dvorano in kot se vidi bo to krasna stavba da bodo lahko ponosni nanjo. Tukaj je do-kaz, da kjer je sloga, je tudi moč. Pričakujemo, da bo dvo-rana gotova do 1. januarja. Ra-di tega je naš pevski zbor "Adrija" primoran, da si dru-gje poišče dvorano za svoj kon-

cert, ki ga priredi v nedeljo 9. oktobra ob 4 popoldne v Slo-venskem domu na Holmes Ave. zvečer bo pa ples ob zvokih Vadnalovega orkestra.

Ljubitelji petja ne zamudite tega koncerta, ki vam ga pri-redi tu rojena mladina in daj-te ji pogum in podporo, saj ve-ste, da za pevce ni večjega ve-selja kot da vidijo polno dvorano in vesele obraze. To je plačilo za njih trud.

Doris Pike.

Tevtonski, ne slovanski pohlep!

Cleveland, O.— Dorothy Thompson govori v svojem član-ku z dne 7. sept. o "slovanskem nacionalističnem pohlepu po ozemlju sosedne države" v zvezi s staro jugoslovansko zahtevo, ki datira v leto 1918, da se vrne Jugoslaviji južni del avstrijske province Koroške, kjer prevla-dujejo Slovenci. Jaz čislam Miss Thompsonovo, ker navadno so-glašava o stvareh na splošno, ampak na njeno označanje sta-re in vrh tega popolnoma pra-vične slovenske zahteve za na-vaden slovanski pohlep po so-se-dovi zemlji ne morem molčati.

Če bi bila Miss Thompson bolj natančno proučila srednjeevro-psko geografijo in etnografijo, bi bila lahko odkrila, da ni bil slo-vanski, temveč tevtovski pohlep po ozemlju sosednjega ljudstva, ki je ustvaril ta problem. Prvotno Slovenci niso namreč naselje-vali zgolj južne Koroške, mar-več domala vso današnjo Avstri-jo. Slovenci zgodovinar dr. Dragotin Lončar piše v svoji knjigi "The Slovenes: A Social History," katero je prevedel v angleščino Anthony J. Klančar, opirajoč se na znana nemška zgodovinarja Franza von Kro-nesa in Alfonsa Dopscha:

"Polagoma so se (Slovenci) naselili v današnji Koroški, Kranjski, Štajerski, Goriški, in Gradščanskem, v vzhodni Bene-dičji (Furlanska ali Friaul), vz-hodni Tirolski in Lungavu na Salzburškem; njihova selišča so se nahajala v današnji Gornji in Nižji Avstriji in v zapadni Panoniji. Zapadna meja sloven-skega ozemlja v sedmem in

osmem stoletju je tekla od izvi-ra Drave severno do pogrja Dreiherrnspitz, potem vzhodno po grebenih Visokih Tur do iz-vira Mure, od tam pa severno vzdolž razvodja Salice (Sal-zach), Mure in Anize (Enns) do pogrja Dachstein, od tod proti Todes Gebirgu in ob razvodju rek Traun in Enns do Donave, kjer se je dotaknila Češke."

Potem pa so sredi osmega sto-letja pridrli Avari, bojevito no-madsko pleme in slovenski voj-voda Borut, ki je bil sam preši-bek, da bi opravil z napadalci, je zaprosil Nemce (Bavarce) za pomoč.

Pomoč je prišla, Avari so bili vrženi nazaj, toda Bavarci so ostali. Pozneje si je Karel Ve-liki podvrjel Bavarce in Sloven-ci so prišli neposredno pod oblast Frankov (nemška plemena, ki so sestavljala frankovsko cesar-stvo), ki so napravili konec slo-venski samostojnosti za zmeraj. To je bil začetek vlikega ger-manskega Drang Nach Osten ali zaleta na vzhod, ki je mnogo sto-letij pozneje zvalil v pogubo najprej Nemčijo von Bismarcka in Hohenzollerncev in nato še Hitlerjev Tretji rajh.

Medtem pa so bili Slovenci podvrženi brezobzirnemu Fran-ku, pozneje pa pod Habsburza-ni. Bili so popolnoma ponemče-ni povsod v današnji Avstriji, razen v južnem delu Koroške, ki predstavlja le nezaten delež ozemlja, katero so nekoč naselje-vali. Avstrija je odnekdaj stremela za popolnim ponemče-njem tega slovenskega otoka se-verno od Karavank, koder teče današnja meja med Jugoslavijo in Avstrijo. V tem pogledu niso videti smernice in raznarodoval-ne metode današnje avstrijske republikanske vlade dosti druga-čne od Hitlerjevih, če se sploh razlikujejo.

Tako, vidite, je jugoslovanska zahteva, tikajoč se slovenskega dela Koroške, vse prej kot izraz slovenskega pohlepa po sosedo-vi zemlji. Na žalost pa sta an-gleska diplomacija in jugoslo-vanska politična neizkušenost prepredili uresničenje stoletne želje koroških Slovencev po združitvi v letih po prvi svetovni vojni; dočim kaže, da sta pojav komunizma in Tita v današnji Jugoslaviji znova razblinila njihove nade za nedogledno dobo, če ne za zmeraj. Tako ostanejo oni, kakor tudi slovenski narod, od cigar živlega telesa so bili od-trgani, žrtve pohlepa sosednjega ljudstva po sosedovi zemlji.

Ivan Jontez v Cleveland Plain Dealerju.

Razno iz Houston, Pa.

Houston, Pa. V sosadni na-selbini Meadow Lands sta bila poročena v cerkvi Matere Bo-žje Miss Frances Gruden, hčer-ka poznane družine John in Ivana Gruden in Anton Dixon. Oba sa člana KSKJ. Želimo jima obilo sreče in božjega bla-goslova.

V prtiličju omenjene cerkve je že vse dograjeno za službo božjo in druge cerkvene obre-de; ravno tako se vrši tam kr-ščanski nauk za otroke. Vsa cerkev bo dograjena in blago-slovljena v bližnji bodočnosti. Ljudje raznih narodnosti z ve-liko vneemo pomagajo pri zgradbi. Na Delavski praznik so priredili v korist cerkve več-erjo, ki je prinesla čez \$1,400 čistega dobička.

Na Meadow Lands so dobili tudi brhko slovensko deklet, ki bo naša nova Američanka in sicer gđc. Antonija Rözman. Takoj se je vpisala v KSKJ. Njena sponzorica je bila Jen-nie Peternel, blaga žena za vse, kar je dobrega.

Ker ravno pišem, naj zapi-šem še to, da si bo KSKJ veliko pridobila z novimi Amerikan-cji, pa tudi Ameriška Domovina. Tako je prav, saj sta ta dva velika storila zanje in se pognala za njih stvar še takrat, ko jih ni nihče poslušal ali pri-znal. Taki, ki so dobri govniki, naj bi šli po naselbinah ter učili in razkrinkavali brezbožni komunizem; prikazali naj bi ga v taki luči, kot v resnici je. Po-zdrav vsem skupaj.

J. P.

Bi bil rad krščen

Žid bi se rad dal krstiti, žup-nik vendar še odlašal, ker še ne zna brez mapak sv. križa. Ve-dno kaj izpasti pri besedilu. Da bi ga opogumil, mu obljubi pre-šička, če se bo pokrizza brez na-pake.

Naslednji dan že pride žid. Župnik: Ali se znaš pokrizza-ti? Žid: V imenu Oče in Sv. Du-ha. Amen.

Župnik: Kje je pa Sin? Žid: Zunaj čaka s žakljem, da bo odnesel prešička.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

MALI OGLASI

Preša naprodaj

Dobro ohranjena preša na koš (drži nad pol tone) se po zmer-ni ceni proda. Dobite lahko tu-di sode. Vprašajte na 6804 Carl Ave.

Hiša naprodaj

Ima 4 sobe in kopalnico, pod-strešje s podnom, samo poldru-go leto stara, se lahko takoj vse-lite. Proda jo lastnik sam. Cena je \$7,500. Nahaja se na 12121 Kirton Ave. Pokličite WI 1285.

Fina hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 1 družino, 4 spalnice, nanovo dekorirana. Napravite ponudbo. Pro-daja jo lastnik sam. Nahaja se na 760 E. 92. St. PO 5678.

Hiša naprodaj

Naprodaj je 8 sob hiša za 1 družino, moderna, furnez na plin, avtomatičen boiler, vsa tla iz hrastovega lesa. Nahaja se na 920 E. 73. St. ali pokličite EN 0943.

Trdna hiša naprodaj

Velik parlor, jedilnica, zatkr-tovalna soba, tile sink, nanovo de-korirana, tri velike spalnice, tile kopalnica, plinska gorkota, ga-raža, zamrežena veranda, zim-ska okna, beneški zastori, blizu šol, trgovin, prevoza. Cena \$15,800. Odide iz mesta; kupec la-hko kupi tudi pohištvo. Nahaja se med Lake Shore Blvd. in 185. St. Pokličite KE 3450.

DELO DOBIJO

Delo dobijo ZA HIŠNO DELO nič pranja, otroci, mora tam stanovati, plača \$30 na teden. KUHARICA zasebna družina, mora tam sta-novati, \$30 na teden.

Vprašajte pri Cleveland Vocational 314 Schofield Bldg. MA 6700 (191)

Za hišno delo

Delo dobi ženska za splošna hišna dela, nič kuhe, pranje, starost 20 do 35, mora stanovati tam. Pokličite po 6 zvečer EV 7592.

MALI OGLASI

Fine hiše v Euclidu

Na Schenely Ave. severno od bulevarda, srednje velika, 6 sob moderna hiša, plin, air conditioned, privilegije na obrežju, v finem stanju. Se hitro lahko vselite. Lastnik mora prodati radi bolezn. Jako zmerna cena. Za 2 družini blizu Grovedwood in 167. St. 4 in 4 sobe, 2 garaži, 2 furneze na plin, klet pod vso hišo, podstrešje, 2 verandi spre-daj, nizka cena pod \$11,000.

Na Parkgrove Ave. izvrstna 6 sob hiša za 1 družino, 2 kari ga-raža, parna gorkota, cena okrog \$12,000.

Zidana hiša v South Blvd. z priv. ob jezeru, 3 spalnice, 2 iz-gotovljeni spalnici v 3. nad-stropju. S kamnom obdana, alu-minaste mreže in zimska okna, fireplace, zajtrkovalna soba, ko-palnica iz plošč in pršna kopal. Stranišče in pršna kopal tudi v kleti, parna gorkota, plin, gara-ža za 3 kare; cena je bila izdatno znižana na \$14,500. Takoj je treba \$3,700 gotovine.

Lepa hiša blizu 185. ceste, 6 sob in kopalnica spodaj, 4 sobe in kopalnica zgorej, dvojna ga-raža. Lastnik jo zamenja za farmo.

Lake Shore Realty

565 E. 185. St. KE 1055 (191)

Hiša naprodaj

Dve prijazni hiši za 1 družino na 1 lotu, 6 sob in kopalnica vsaka, v jako dobrem stanju, na E. 144. St. Blizu cerkve sv. Jo-zefa, cena pod \$12,000. Pokličite za informacije

B. J. Hribar

GL 9545 GL 2500 (192)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša 6 sob, pol-na klet, plinska gorkota, vsa in-sulirana, blizu šole in vseh udob-nosti. Vse v najboljšem stanju. Cena je \$11,500. Za informac-i-je pokličite IV 0804.

(Sept. 22, 23, 29, 30.)

MAX'S AUTO BODY SHOP

MAX ZELODEC, lastnik 1109 E. 61st St. TEL. UTah 1-3040

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila.

Delo točno in dobro.

DEKLETA in ZENE

Sedaj je čas, da si izberete in naročite fini KOZUH (FUR COAT), STERLING Suckjo ali SUIT direktno iz tovarne na WILL CALL po vedno naj-nižjih cenah v Clevelandu. Pokličite me, da vas peljem v tovarno.

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Rd. ENdicott 3426

Bi rad kupil hišo

Rad bi kupil hišo za 1 družino, najraje 5 sob spodaj. Mora biti v izvrstnem stanju, med St. Clair, Superior, Norwood in 79. St. Kdor ima kaj takega, da bi rad prodal, naj pusti naslov v uradu tega lista.

—(192)

TRANSIT CHARTER AMENDMENT OCT. 4
Citizens TRANSIT CHARTER AMENDMENT Committee
BIRKETT L. WILLIAMS Chairman

Iznajdljivo vrtnar. — 1922 Stearns ognjegasna brizgalna, ki je dostavila ognjegascem v S. Milwaukee, se vedno vrši koristno delo. Kupil jo je namreč Paul Savief za \$905.00 in jo edaj uporavlja za zalivanje gladilol, katere goji na svojem 8 akrov obsegajočem vrto, da tako ne trpe "žeje" v vročih in suhih poletnih dneh.

DO YOU GET VITAMINS?
ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are essential.

Izvirno iz Avstralije

Celovec. — V Vimeni "Kari-tativne pisarne" v Celovcu se najlepše zahvaljujem uredništvu za vso pozornost in pošiljatev "Ameriške Domovine," ki prinaša večkrat tako dobre članke, da nas, ki smo še tu v stari dolini solz, iznenadijo s svojo aktualnostjo in informiranostjo.

C. g. Alojzij Sterle, ki je osnoval v Celovcu našo pisarno, odide 12. avgusta v Zed. države, kjer mu želimo iz vsega srca mnogo uspehov pri izvrševanju duhovske službe.

Dokaj Slovencev-beguncev se je že porazgubilo po Avstriji, drugi odhajajo v tujino, mesto njih pa na žalost prihajajo novi, ki ne morejo zdržati več v Titovem paradizu. Da, zadnje čase smo dobili celo obisk kominformskih tičkov iz Jugoslavije, ki so hoteli peti svojo melodijo. Dokler so na drzen in divjaški naših skupaj morili nedolžne, so bili prijatelji in vsi navdušeni za "novi red." Tudi če Avstrijo so zavabljali, kar jih pa ne moti, da se ne pripilajo tajno v reacionarno deželo ter skušajo na račun neinformiranih koroških Slovencev tu sejati svoje zmešane zauke. No časi so se spremenili in ni več "dobrotnikov," ki bi hoteli podpirati te kriminalne propalce. Tu jim ne bo cvetela pšenica in bodo poskusili to, kar so prej sami uganjali nad nedolžnimi.

V "Koroški Kroniki" se čita sem in tja kaj zanimivega. Toda pozna se, da je to list Angležev, ki vse hvali kar je angleškega. Še potopisi naših beguncev se neokrnjeni ne morejo priobčiti.

Upam, da bo v Ameriški Domovini za to pravo mesto in tukaj sporočam pismo prijatelja, ki ga je usoda zanesla tja daleč, na drugi konec sveta — v Avstralijo. Glasi se: "Dragi prijatelj!

"Prvi si, ki mu pišem v Evropo. Rad bi še marsikomu pisal, toda v Avstraliji si še nisem prisluzilj toliko denarja, da bi imel za več pism po zračni pošti. Eno pismo stane 7 penc. To za uvod, sedaj pa, kako in kaj je bilo.

"Ob snežnem zetežu sem prišel v Avstrijo, ko so me nečloveški "tovariši" pahnili čez mejo. In istokak metej je bil, ko sem se na Brennerju posvajal od nje. Preiskav na meji ni bilo nobenih. Jutro nas je pozdravljalo že daleč v Italiji. Okoli poldneva (27. aprila 1949) smo bili že v predmestju Rima in 28. prišli v taborišče Aversa (okrog 15 km od Neapla).

"Potoval sem s transportom IRO. Ureditev v taborišču dobra, pregledov več kot dovolj. Hrana dobra, revščine okrog nas tudi dosti. 2. maja v Neapel na ladjo, 14.000 tonski transporter "Protea." D. P. jevcev je bilo 886, posadke 100 oseb. O polnoči so dvignili sidro, večina potnikov je že spala, jaz pa sem stal na palubi. Madžari so igrali v slovo, ki je bilo nepozabno in tiho, kakor ona noč.

"Do Krete je šlo vse po sreči. Južno od nje pa se je Neptun raztogotil. Ženske so bile prve žrtve, moški so se jim pridružili pozneje — v morskimi bolezni. Vročina je postajala huda, tek je pešal. 6. maja zjutraj smo prvič pristali. Na krov

so prišli možje postave rjavih in črnih obrazov. V Port Saidu smo. Okrog naše ladje vse polno čolnov s prodajalci, vse za dolarje: sandale, torbice, sadje itd. Popoldne dalje po prekupu Lesepsa, ki ima v Port Saidu čeden spomenik. Levo in desno sama puščava, po morju je videti leteče ribe. Vročina silna, nebo brez oblakov. Uro pomikajo vsak dan naprej. Neprestano smo pričakovali ponovnega pristanka, ki pa je bil šele 11. maja v Adenu.

"Ladja je tu dobila novo zalogo vode in nafte in nato odplula dalje v Indijski ocean. Kako se ga vse boji. Mračni se vedno bolj zgodaj. Praktično ponavljam zemljepisje. Morje je dokaj naklonjeno. Jutro 18. maja nas pozdravi v Cejlonu. Prvič zagledamo spet zelenje. Vreme tukaj deževno, prihajamo v pas monzunov. Na krovu običajno trgovanje. Za \$1.00 dobijo 4 araras, 20 banan. Čim zapuščamo Colombo nastaja vihar in s tem njegove posledice. Žena oboli, otroka nič ne ješta, jaz sam se še težko držim pokonci. Nič mi ne tekne, še kajemje se mi ustavi. Vse ti postaja zoperno.

"21. maja krst ob ekvatorju. Zmočili smo se popolnoma. Vsak dobi krstni list za spomin. Vse bolj deževno in prvi hlad že prihaja. Zvečer opazujem ozvezdje. Veliki voz se odmika. Ta pot je bila predolga celo za mornarje, kajti šele 29. maja smo zopet zagledali obalo, tokrat naše nove domovine — Avstralije ter pristali v Fremantelu. Na suho so oddali otroka, ki je med potjo umrl. Istega dne ponoči smo zopet odrinili dalje.

"Hladna jesen prihaja, mraz pritiska, suknje so zopet dobrodošle. Ponovno viharji, sivi težki oblaki in dež. Ladja se komaj premika, mestoma sploh ne more dalje. Ziblje se od desne na levo in guga. Veter pritiska, da šumi kot v čebelnjaku. Kdaj bo konec vse vprašuje. Pot vodi daleč ob obali proti Sydneyju, ki smo ga zagledali na binokostni pondeljek (6. junija) zjutraj.

"Pluji smo ob južni obali. Vtis mesta krassen, silno razčlenjena obala, vse v zelenju, stavbe lepe. Počasi plovemo pod znamenitim mostom do našega pomola. Nato zdravniški pregled (samo roke so pogledali) in zvečer ob 11 smo odšli z ladje na vlak. V vlaku pa mraz. Vagoni so ožji od evropskih (tir normalen). Proti jutru šele smo prišli do naše zadnje postaje — Bathurst. Avtobusi že pripravljene in hajdi v taborišče. Zebe nas kot cučke, kajti tu je zima in mi smo v enem zelo mrzlih predelov (700 m nad morjem). Dobil sem sobo za nas v baraki iz valovite pločevine. Hrana je bila zelo obilna, trikrat na dan meso, celo za zajtrk. Poleg tega pa še porič, maslo, marmelada in čaj. Oh, da bi imeli v Avstriji to kar tukaj zmečajo med odpadke!

"Pokrajina je valovita, malo spominja na Bloke. Videti je velike pašnike s čredami ovac. V ozadju pa Blue Mountains pokrite z gozdovi. Včeraj ponoči so bili pobeljeni s snegom, ki je tudi tukaj padal, seveda dosti skromnejši kot v Evropi in ne v debelih kosmičih. Taborišče je od mesta oddaljeno kakih 8 km. To je bilo nekaj vo-

jaško taborišče. Med novodolimi so zastopane razne narodnosti, prednjačijo Ukrajinci, Slovencev je malo. So pa tudi taki, ki so bili v Avstraliji že od leta 1888 dalje.

"Po nekakem psihometričnem zopetu iz angleščine smo bili razdeljeni v 17 razredov. V prvem so najboljši. Izgovorjava se dosti razlikuje od angleščine v Evropi. Poleg tega pa je mnogo "slanga." Tudi pesem o "Awaltzing Mathildi" zdaj znam v celoti.

"V kolikor morem že sedaj presoditi, je značaj Avstralcev: mirni, nikamor se jim ne mudi, kar posebno lahko opaziš pri njih dele. Daljave prično pri njih šele pri 4000 miljah, vse ostalo je zanje—blizu. Nesrečnega delavskega urada (Employment Office) tudi tukaj ne manjka. No in ta mi je ponudil službo v 3.000 milj oddaljenem kraju. Blizu, ali ne? Služba bo pri armadi v skladišču ali pisarni, kar bom šele doglal, ko pridem tja. Kaj sem hotel. Plača sicer ni posebna, toda upam na zboljšanje. Družina pa bo šla med tem v taborišče, dokler ne dobim tam stanovanja. Deštalo je obvezno za dve leti, ako ne najdem kakih skrivnih vrat... Od novodošlih beguncev ni noben zaposlen po svoji strokovni usposobljenosti. Lekarnar je n. pr. pri železnici.

"V Evropi so nam obljubili dve popolnoma novi garnituri oblek. Obljubiti in dati pa sta dve reči. Otroci sploh niso nič dobili. Sem pa za enkrat zadovoljen. Zdrav sem tudi. Moje pismo se je že precej raztegnilo, zato pa bom danes končal in drugič poročal kaj bolj natančno o avstralskem karakterju.

"Danes, 23. junija so prispele novi transporti beguncev. Silno sem se razveselil, ko sem zagledal g. C. in še nekaj znancev."

Torej tako pismo slovenskega izseljenca, ki si kot begunec mora iskati vsakdanji kruh daleč od svoje rojstne domovine. Pozdravljeni,

Pismo rojakov iz države Chile

Puren. — Zdi se mi prav, da zopet malo obvestim cenjene bralce A. D. kako se godi nam tu na južnem koncu latinske Amerike. Čas tako hiti, da še tri mesece, pa bomo lahko rekli, da že leto dni hodimo po čilski zemlji. Od začetka marca že poteka naša kaplanska služba, zato smo se v delo že kar dobro vživel. Da že vse delo zmoremo, nam dajejo župniki priznanje s tem, da nam mirno prepustijo faro, sami pa se podajo na počitnice. Tako jaz že cel mesec sam pastirujem in imam tako priliko okušati vse sladkosti, a še več grenkosti tukajšnjih župnikov. Kar vesel bom, ko bom lahko zopet izročil ključce ž. župniku, sam pa zopet prevzel mesto ponižnega kaplana, ali kakor tu ljudje nazivajo — "padresito," kar bi se po naše reklo "paterček."

Pri dušnopastirskem delu imamo pač najbolj priliko spoznavati vso duhovno revščino in zaostalost tukajšnjega ljudstva. Kolikokrat se mi nehote lo je obvezno za dve leti, ako ne najdem kakih skrivnih vrat... Res so mnogi vredni predvsem domačini, ki so naseljeni raztreseni po ogromni pokrajini, daleč proč od mest ali vasi. Zato seveda zelo malo pridejo v stik s kulturnim svetom. Prebivajo v svojih kočah, za silo zbitih iz desk ali pa tudi samo iz raznega vejčja. Vrat in oken seveda skorje ne poznajo. Zato imam velikokrat priliko opazovati, ko pridejo v pisarno, kako se mučijo, da bi odprli vrata, a namesto da bi jih odprli, primemo za ključ in ga obrnejo in tako pred seboj vrata zaklenejo. Priti jim moram seveda na pomoč, da jim omogočim izhod.

Do vasi pridejo le parkrat na ne. Pozdravljeni, Egon Bayr.

leto. V cerkev navadno pridejo od daleč za cvetno nedeljo, na praznik Marijinega vnebovohoda in Brezmadežnega spočetja. Zato je navadno na te dni tudi ogromno krstov. Letos na cvetno nedeljo sem jih krstil nad 30. Kar se glede vere tiče, bi mnogo teh lahko primerjal z našimi cigani. V cerkev prinesejo otroka za krst — to so otroci v starosti od par mesecev pa do par let. Veliko je pa tudi slučajev, ko se prijavi za krst že odrasli. Kolikokrat se zgodi v spovednici, ko pride, da bi se spovedal in potem, da še krščen ni. Brez pravega obhajila jih veliko ostane, posebno na deželi, kjer ni šolj in tudi starši toliko ne znajo, da bi vsaj za silo naučili otroka potrebnih molitev. Za oddaljene vernike mora duhovnik iti od časa do časa med nje, da ima nekakšen misijon. V primernih središčih postavijo skromne lesene barake, ki služijo za kapele.

Tja pride duhovnik navadno jahaje na konju — več ur daleč — in ostane navadno cel teden. Zjutraj in zvečer ima prilike za odrasle, kjer jim razlaga krščanski nauk. Med dnevom pa poučuje otroke in jih pripravi za spoved in prvo obhajilo. Ob tem misijonu ljudje zopet malo poživijo svojo vero in opravijo svojo velikončno dolžnost. Potem so pa seveda zopet prepučeni samim sebi za celo leto ali še več. Kadar se poročajo, navadno pridejo do fare, da se tu obvezna tudi civilna poroka, jih je nad polovico, ki se zadovoljuje samo s civilno poroko. Tudi umirajo v veliki večini brez zadnjih zakramentov in jih mnogo pokopljejo, ne da bi prinesli mrlja v cerkev, da se zanj opravijo pogrebne molitve in sv. maša. Tu namreč ni navada, da bi duhovnik spremljal mrlja na pokopališče, vse se opravi samo v cerkvi. Tudi maše za rajne ljudi zelo malo naročajo; zato bi morali skoro vedno maševati brez plačanih intencij, če

ne bi imeli v USA raznih dobrotnikov, ki nam jih pošiljajo. Mnogi so revni, da plačati ne morejo, a še več je pa takih, ki skrbe samo za dobrine tega sveta, za kaj drugega jim ni mar. Kakor je namreč mnogo ljudi, ki niso sami krivi, da so versko tako zapuščeni, je pa na drugi strani še več takih, ki po lastni krivdi živijo v veliki verski nevednosti. Saj venar po mestih in farnih vaseh imajo cerkev pred nosom, brez večjih žrtev morejo poslušati vsako nedeljo pridigo, se udeleževati svete maše in prejemati svete zakramente. Otroci imajo vsak teden vsaj eno uro krščanskega nauka v cerkvi in po mnogih krajih tudi v šoli. Obstojajo verska društva in organizacije, versko časopisje in knjige — torej prilike dovolj za versko vzgojo. A kaj, ko so pa tu ljudje silno leni; za to, kar vera od njih zahteva, pa še prav posebno. Vsak najmanjši napor jim je preveč.

Ob nedeljah jim je vsak najmanjši vzrok dober, da opustijo sveto mašo. Zato ni čudno, če v fari, ki šteje skoro deset tisoč duš in jih nad polovico živi v farni vasi, pride v cerkev ob nedeljah komaj 200. In zanimivo se mi zdi od tukajšnjih ljudi, da se sami silno hvalijo, kako so dobri katoličani. Mi smo njih doma navajeni šteti za dobrega vernika, kdor je redno prihajal k sv. maši, vsaj mesečno prejel zakramente in tudi drugače gledno živl. Tu pa je "zelo katoliški," če vsaj za glavne praznike pride v cerkev in morda opravi svojo velikončno dolžnost. Kakšno je njegovo zasebno življenje, že ni tako važno. Tisti, ki vsaj skoraj redno prihajajo v cerkev in redno opravijo svojo velikončno dolžnost, so pa seveda vsi člani Katoliške akcije. Seveda, biti tu član K. A. je neka "moda." S ponosom nosijo članske znake, včasih še pridejo na sestaneke in za mnoge je s tem njih članska dolžnost končana. Če bi tu od članov K. A. hotel zahtevati toliko, kot se zahteva v Evropi, bi kmalu imel organizacijo brez članov. Zato je pač treba biti bolj skromen z zahtevami. Če so domači duhovniki s tem zadovoljni, moramo biti tudi mi; nas je pač premalo, da bi mogli kaj več narediti.

Zavedajmo se, da se hočemo še povrniti v našo domovino in da bomo morali z zgledom in dejanjem pomagati, da na verskih razvalinah, ki jih bo pustil komunizem, zopet zgradimo cvetoče versko življenje.

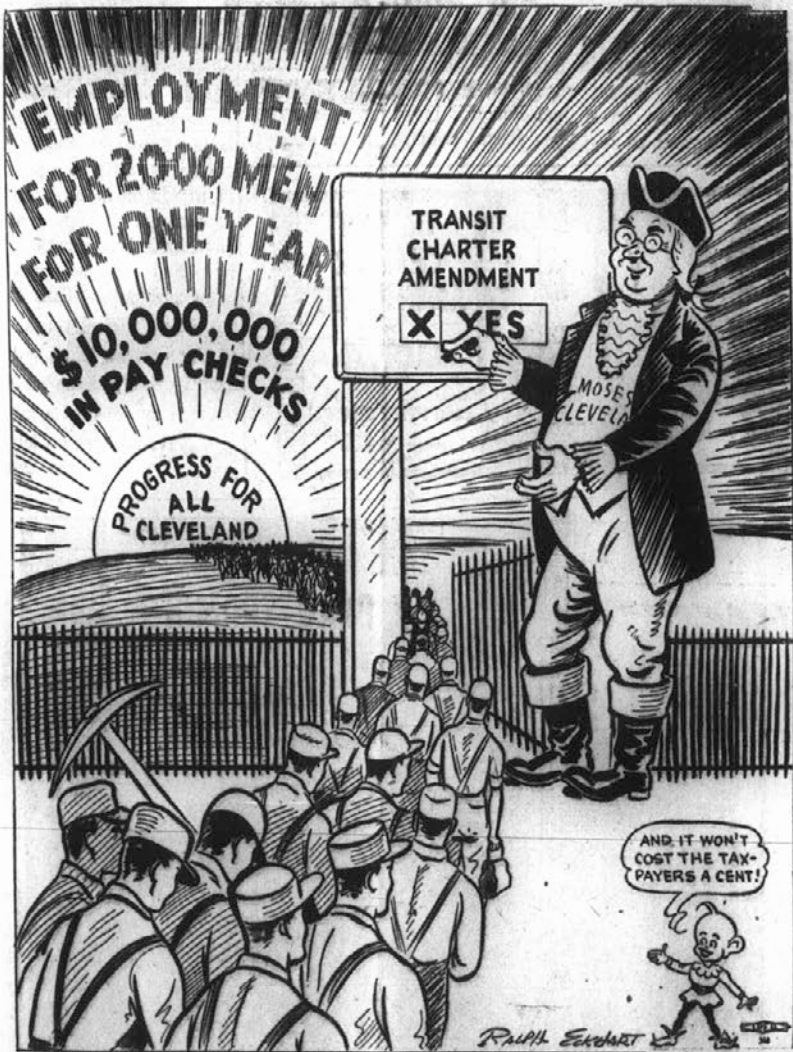
Torej ne samo naša lastna dušna korist, temveč tudi dolžnost do lastnega naroda zahteva od nas, da ostanemo zvesti in dobri sinovi svete Cerkve. Vaš zgled pa naj pomaga, da bodo tudi mnogi—naši stari izseljenci, ki so utonili v slabem okoluju tujine, zopet našli pot k Bogu. — Torej naj ne bo nikogar med nami, ki bi ga prenamil pohlep po denarju in premoženju in potem pozabil na svojo dušo. Prav je, da si vsak pomaga do poštenega življenja; a ko bomo zmogli, pa ne pozabimo na svoje trpeče sobrate doma ali pa tudi v tujini. Ravno dobrodelnost je najboljšo sredstvo proti pohlepu po bogastvu. Kadar ne boste več pripravljene kaj žrtvovati za bližnjega ali pomagati pri kakšni dobrodelni ustanovi, potem si le skrbno izprašajte svojo vest, ali je ni že prenamil pohlep po dobrinah tega sveta.

Vsem svojim duhovnim sobratom in vsem slovenskim rojakom po širnem svetu, ki berete A. D., pošiljajo iskrene pozdrave zaenkrat kaplani temuške škofije in sicer Janez Mohar, France Kupljenik, Jože Guštin in Martin Turk. Bog vas živi! Martin Turk, Vic. coop. Puren, Cas. 2 CHILE.

Ta pa zna

Učitelj Maks ima vedno najboljšo oceno. Pa ga vpraša Miha: "Kako pa narediš, da pri tebi otroci vsi tako sijajno odgovorjajo?" — "Enostavno," mu odgovori Maks. "Pri meni dvignete roke vsi otroci, kadar kaj vprašam. Oni, ki znajo, dvignejo desno roko, drugi pa levo roko. Vprašam pa samo one, ki znajo."

—Prvi čarter za parno železnico v Zed. državah je bil izdan v New Jersey leta 1815.

Mother and Baby doing fine send Flowers from CENTA slovenska cvetličarna CVETLICE ZA VSE PRILIKE STANLEY IN JULIE CENTA, lastnika 1554 Haven Ave. Phone: GL 6876 Res.: GL 1539

FURNEZE NA PLIN INSTALIRAMO! Pokličite za preračun zastonj BO 7710 Better Htg. & Plbg. Co.

XYES TRANSIT CHARTER AMENDMENT OCT. 4. Citizens TRANSIT CHARTER AMENDMENT Committee BIRKETT L. WILLIAMS Chairman

V torek 4. oktobra bodo imeli clevelandski državljani priliko, da bodo glasovali za mestni čarter, ali pa proti. Ako bodo glasovali za, bo dobilo mesto tako zvani rapid transit, to je hitro prevožno v mesto iz okolice Clevelanda. V dveh letih bi bilo delo dovršeno in Cleveland bi postal tudi v tem oziru eno najbolj modernih mest. Vsak pameten gospodar bo rekel, da bi bili meščani slepi, če ne bi glasovali za ta dodatek k mestnemu čarterju ter odobrili rapid transit. Veljal bo namreč samo 22 milijon dolarjev, denar bo posodila ameriška vlada in izplačeval se bo sistem sam za obresti in kapital. Me-

XYES TRANSIT CHARTER AMENDMENT OCT. 4. Citizens TRANSIT CHARTER AMENDMENT Committee BIRKETT L. WILLIAMS Chairman

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

"V ulici Maqua, takoj na vogalu ulice Du Beauvre; velika, lepa hiša, okrašena z izklesanimi..."

Nato je priteknel stavec za njim.

"Slišite, vi ste iz 106. polka... Ako iščete svoj polk, je šel tamkajle skozi Chateau zopet iz mesta. Pravkar sem srečal polkovnika, gospoda de Vineuil: poznal sem ga prav dobro, ko je bil še v Meziere-su."

Ali Jean je šel dalje, s kret-njo jezne nestrpnosti. Ne, ne, zdaj ko je bil gotov, da najde Maurica, ni hotel spat na goli zemlji. V srcu pa ga je pekla vest, kajti pred oči mu je stopila visoka postava polkovnika, ki je vztrajno prenašal napore in spal sredi svojih ljudi pod šatorom. Takoj je hitel skozi glavno ulico; v naraščajočem vrviču mesta pa je zopet zašel in našadnje je prosil majhnega fantička, da ga je vodil do ulice Maqua.

Tam je bil stari stric sedanjega gospoda Delaherche v preteklem stoletju zgradil veliko lepo tovarno, ki že stoinšestdeset let ni bila prešla v tuje roke. Takšne suknjarnice se nahajajo v Sedanu že izza prvih let vladanja Ludovika XV., velike kakor Louvre in z veličastnimi pročelji. Tovarna v ulici Maqua je imela tri nadstropja z visokimi okni, obrobjenimi z resnobnimi kiparskimi okraski; in v notranjosti je bilo dvorišče, pravo dvorišče palače, v senci orjaških brestov, zasajenih ob zgradbi tovarne. Tri pokolenja rodbine Delaherche so tu pridobila lepa premoženja. Jules, oče sedanjega lastnika, je podedoval tovarno po bratranču, ki je umrl brez otrok, in tako je bila sedaj mlajša veja na prestolu. Oče je razširil blagostanje hiše, pa je tudi s svojim razudnim življenjem hudo onesrečil soprogo. In, ko je ta ovdovela, se je tresla pred mislijo, da bi videla sina počemjati očetove lahkomiselnosti, in si ga je prizadevala ohraniti še preko njegovega petdesetega leta v odvisnosti pridnega velikega dečka; v ta namen ga je ženila z zelo preprosto in pobožno ženo. Najhujše pa je, da se zna življenje strašno maščevati. Jedva mu je žena umrla, se je Delaherche, dasi ne več mladenič, zaljubil v mlado vdovo iz Charleville-a, v lepo gosopo Makinotovo, o kateri so ljudje šepetali vsakovrstne historije, in jo je zadnje jesen poročil vzlic materinemu odgovarjanju. Sedan je kot velepuritansko mesto že od nekdanje strogo sodila Charleville, mesto veselja in zabav. Zakon se sicer ne bi bil sklenil, da ni bil polkovnik de Vineuil, ki je takrat čakal svojega imenovanja za generala, obenem tudi stric gospe Gilberte. To sorodstvo — misel, da se priženi v vojaško rodbino, se ni malo prilegla suknjarnarju.

Ko je Delaherche zjutraj izvedel, da pojde armada pri Mouzonu čez Meuso, se je peljal s svojim knjigovodjo Weissom v koleslju na tisti izprehod, o katerem je stari Fouchard pripovedoval Mauricu. Tolst in velik, zardele polti, s krepkim nosom in debelimi ustnicami, se pe ponašaj s prijazno čudjo in veselo radovednostjo francoskega meščana, ki ljubi lepe defileje vojaških čet.

Ker mu je lekarnar v Mouzonu povedal, da se cesar nahaja v Baybelski pristavi, je šel tja gor, videl cesarja in skoraj še govoril z njim—cela dolga in nenavadna historija, ki je po svojem povratku ni mogel dovolj prostoma ponoviti. Ali kakšno strašno vračanje je bilo to, prav skozi paniko pri Beau-monu, po cestah, ki so mrgolele bežečih vojakov! Dvajsetkrat je le malo manjkalo, da se koleselj ni prekuenil v jarek. Mo-ža sta se vrnila šele ponoči, med zaprekami, ponavljajočimi se brez prestanka. In ta izlet! Ta armada, ki jo je hotel videti, kako maršira mimo, in ki ga je v burnem diru svojega umikanja tako viharno prinesla nazaj, vsa ta nenadejana in žalostna dogodivščina mu je polagala na jezik besede, ki jih je spotoma pač desetkrat ponovil:

"Memil sem, da marširajo proti Verdunu, in nisem hotel zamuditi prilike, da jih vidim... Ah, da, zdaj sem jih videl, in zdj se mi, da jih bomo videli v Sedanu in več, nego nam bo ljubilo!"

Zjutraj ob petih ga je zbudil glasen šum, enak hrumenju odprte zatvornice: 7. armadni zbor je korakal skozi mesto. Delaherche se je naglo oblekel, in v prvem človeku, ki ga je srečal na Turenne-ovem trgu, je spoznal stotnika Beaudouina. Leto dni poprej je bil stotnik v Charleville-u eden intimnih znancev lepe gospe Maginotove; tako se je zgodilo, da ga je Gilberta predstavila pred poroko. Zgodba, ki so si jo nekdanj šepetali na uho, je velela, da se je stotnik po doseženju vseh svojih želja rahločutno umaknil suknjarnarju, da ne bi prikrajšal svoje prijateljice za veliko bogastvo, ki ji ga je ponujal srečni slučaj.

"Kaj, vi ste!" je vzkliknil Delaherche. "In, v kakšnem stanju, mili Bog!"

Beaudouin, po navadi tako brezhiben in čeden v svoji zunanosti, je nutil zares klaverno pogled: uniforma blatna, obraz in roke umazane. Ves obupan je pravkar marširal z oddelkom turkov, ne da bi si mogel razložiti, na kak način je mogel izgubiti svojo kompanijo. Kakor vsi drugi, je bil tudi on truden do smrti in napol sestradan. Toda to ni bilo njegovo največje gorje: pred vsem ga je bolelo to, da že od Reimsa dalje ni mogel premeniti srajce.

"Mislite si", je vzdihnil takoj, "v Vouziersu so mi vlekli prtijago vrag vadi kam. Ti tepec, ti lopovi! Razbil bi jim glave, če bi jih imel tu pred seboj... In zdaj nimam ničesar več, niti žepnega robcana, niti par nogavic! Človek bi zblaznel, častna beseda!" Delaherche ga je hotel takoj

peljati s seboj domov. Toda on se je branil; ne, ne! Saj nima več človeškega lica, tak, kakršen je, ne mara plašiti ljudi. Tovarnar se mu je moral zakleti, da niti mati, niti žena še nista vstali; sicer pa mu je obljubil vode, mila, perila in vsega, kar je potrebno za toaleta.

Ura je bila sedem, ko je stotnik Beaudouin, umit, skrtačen, z gospodarjevo srajco na životu, stopil v visoko obednico z obstenkom iz sivega lesa. Matiči, gospa Delaherche, ki je vzlic svojim 70-im letom vstajala vsak dan ob rani zori, je bila že tu. Bila je bela kot sneg, njen nos na dolgem, suhem obrazu se je bil zaostрил, in njena usta se niso več smejala. Vstala je in z veliko vljudnostjo povabila stotnika, naj sede k eni izmed čašic bele kave, ki so stale nalite.

"Morda bi vam bilo po tolikem naporu ljubše meso in vino?"

Ali on je odklonil. "Hvala tisočkrat, milostljiva, nekoliko mleka in hruha s surovim maslom se mi bo najbolj prilagelo."

V tem trenutku je nekdo veselo otvoril vrata; vstopila je Gilberta, že naprej moleča roko. Delaherche jo je bil brččas obvestil, kajti navadno ni vstajala nikoli pred deseto uro. Bila je velika, gibke in obenem krepke postave, lepih črnih las in oči; pri tem je imela zelo rožnato polt in smejoč, nekoliko norčast obraz brez vsake senčice hudobnosti. Njena bežasta jutranja obleka z rdečim svilnatim vezljajem je bila pariško delo.

"Ah, gospod stotnik", je dejala, stiskaje mlademu možu roko, "to je lepo, da ste prišli

v naše revno gnezdo na deželi." Sicer pa se je sama prva zasmejala svojim nepremišljenim besedam.

"Ali sem neumna! Če bi šlo po vaši lastni volji, bi se pač lepo zahvalili, da morate v takih okolnosti posetiti Sedan! Toda tako srečna sem, da vas zopet vidim!"

Zares so se ji lepe oči iskrale od veselja. In gospa Delaherche, ki je pač poznala govoricenje zlih jezikov charlevillskih, je trdo gledala obadva s svojim nepremišljeni obrazom. Sicer pa se je kazal stotnik taktnege, kakor pristojna človeku, ki hrani dober spomin o gostoljubni hiši, kjer je bil nekdanj prijazno sprejet.

Med zajutrekom se je Delaherche takoj spet lotil svojega večerajnjega izprehoda, ker se ni mogel ustavljati ščetganju izkušnje, da ga opiše.

"Veste, v Baybelu sem videl cesarja."

Prišel je, in odslej ga nobena reč ni mogla ustaviti. Najprej je opisal pristavo, veliko štiri-vogelno poslopje, znotraj dvorišče, z mrežo, vse to na griču, ki se dviga nad Mouzonom, na levi strani ceste v Carignan. Nato je pripovedoval zopet o 12. armadnem zboru, čigar taborišča na pobrčnih vinogradih je bil prehodil; te krasne čete, iskreče se v solncu, so ga bile navdale z velikim domoljubnim veseljem.

"Bil sem torej tam, gospod stotnik, ko je cesar nenadoma stopil iz pristave, kamor je bil prišel odpočivati in zajutrekovati. Vrh generalne uniforme je nosil plašč, dasi je solnce zelo vroče pripekalo. Za njim je nosil sluga vojaški stol. Ni se mi videl dobrega zdravja

— ah ne! Sključen, s trudno hojo in žoltnim obrazom, kratkoma, bolan človek... To me sicer ni presenečalo, kajti mourozonski lekarnar, ki mi je svetoval iti do Baybela, mi je dejal, da je prišel neki adjutant kupovat zdravila... da, zdravi-

la, saj razumete za onega... Navzočnost matere in žene mu je branila omeniti drisko, za katero je cesar bolehal, odkar je bival v Chene-u, in ki ga je silila, ustavljati se po občestnih pristavih. (Dalje prihodnje).

"COME ON OVER

...and get Domestic-ated NOW!"

Find out how easy and how fine home sewing can be with a modern Domestic Sewing Machine! It's simple and satisfying with such "Make-you-want-to-sew" features as forward and reverse sewing... four-point feed that guides the material straight and true... "tailor-made" buttonholes... plus all the frills and refinements you can name. Come in for complete demonstration.

PORTABLES AND CABINET MODELS \$139.95 Small Down Payment

24 MONTHS TO PAY!
NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6202 ST. CLAIR AVENUE
JOHN SUSNIK

Imamo fino grozdje in mošt

Tudi letos želimo postreči našim novim in starim odjemalcem in prijateljem z najboljšim grozdem in moštom. Lahko dobite mešano iz Kalifornije, ali pa samo ohijsko.

Imamo tudi nove sode od 5 do 50 galon. Pripeljemo na dom! Cene so zmerni! Imamo tudi vedno v zalogi dobra stara vina, kot belo, rdeče, catawba, ohijška. Se priporočamo za obisk.

Ne čakajte predolgo. Čez par tednov se ne bo dobilo ohijsko grozdje.

NOTTINGHAM WINERY

17721 WATERLOO RD. Pokličite telefon: IV 2724

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NASE LJUBLJENE MATERE, HCERE IN SESTRE

Mary Zaletel

ROJ. KOROSEC

ki je za vedno zatimila svoje mile oči 29. septembra 1946

Spavaj v grobu, draga mati in hči, dokler Te angel ne zbudi, takrat zopet veselje bo, ko se skupaj snidemo.

Zalujoci ostali:

JOHNNY in ROBERT, sinova MATI, BRATJE in SESTRE

Cleveland, O., 29. sept. 1949.

XYES

TRANSIT CHARTER AMENDMENT

OCT. 4

Citizens TRANSIT CHARTER AMENDMENT Committee

BIRKETT L. WILLIAMS Chairman

1898
1947

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NASEGA LJUBLJENEGA SOPROGA IN SKRBNEGA OCETA

Louis Papeš

ki je zaspal v Gospodu dne 29. septembra 1947

Srčno ljubljene dragi nepozabni mož in oče, težka bila je ločitev, ko odhajal si s sveta.

Tvoji zalujoci:

Pa se bomo spet združili tamkaj skupaj enkrat vsi; spet si bomo v roke segli v rajnu tam nad zvezdami.

TEREZIJA PAPES, soproga

SINOVI, HCERE, ZETJE, SINAHE, VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 29. septembra 1949.

Glasujte za...

JOHN

ROZANCE

ZA COUNCILMANA 32. VARDE

Primarne volilve 4. oktobra

G. WHISKERS

1926

1949

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je kruta smrt pretrgala nit življenja ter nas je za vedno zapustil naš ljubljani, nepozabni soprog, oče in sin

Stanley Kucher

Zatisnil je svoje mile oči dne 1. septembra 1949 po težki in mučni bolezi v cvetočih, mladostnih letih, star 23 let. Pogreb se je vrtil dne 5. septembra 1949 iz Svetkovih pogrebnih prostorov na E. 152 St. pod vodstvom Mary A. Svetek v cerkev sv. Vida ter od tam po slovesni sv. maši zadušnici in po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku. Kot veteran druge svetovne vojne v službi Strica Sama tu in v Nemčiji, je bil pokopan v vojaškem oddelku z vojaškimi častmi.

Blagopokojnik je bil rojen dne 18. aprila 1926 leta v Clevelandu, Ohio. Bil je član društva "Ilirska vila" št. 173 ABZ in društva "Naprej" št. 5 SNPJ.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem za številne krasne vence, ki ste jih položili h krsti ljubljene soproga, očeta in sina. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja do njega nam je bil v veliko uteho v teh težkih dneh. Našo globoko zahvalo naj sprejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Joseph Metlika, Mr. in Mrs. Ludwig Metlika, Mr. in Mrs. Frank Cerkenik in družina, Caroline in Regina Kuchar, Mr. in Mrs. Bill Manolio in Patty, Mr. in Mrs. Charles Vertovšnik in družina, Mr. Martin Vertovšnik in hčere, Mr. in Mrs. Frank Zupon in hči, Mr. in Mrs. Louis Hrovat in hči, Mr. in Mrs. Joseph Rudolph in družina, Mr. in Mrs. Frank Kopina, Joe in Rose Kopina, Ann in John Stanic, Mr. in Mrs. Joseph Trebec in družina, Mr. in Mrs. Louis Sadar in sin, Mr. Steve Mayak, Mr. in Mrs. Joseph Vukusic, Mr. in Mrs. Louis Bezek, Mr. in Mrs. Nick Bohr, Mrs. Antonia Tomazic, Mr. in Mrs. T. Hren, Mr. in Mrs. R. Bradac, Zak's Ball Team, Eleanor, Wilda in Betty, Mr. in Mrs. Frank Brundula in sin, Mr. in Mrs. E. Slokar in družina, družina Jerič, Mr. in Mrs. Frank Kure in sinovi, društvo Naprej št. 5 SNPJ, Mr. in Mrs. Tony Moze ml., sodelavci pri Reliance Electric, J. W. Corey, Mr. in Mrs. John Pegan, Toledo, O.

Družina Rasperger in R. L. Lauretig, družina Novak, Mr. in Mrs. Anton Skok in družina, The "Grinerettes," Mr. in Mrs. Frank Race ml., Mr. in Mrs. Frank Race st., Mr. in Mrs. Nick Chase, Mary in Teddy Vukčević, Canterbury Flowers (B. B. Tuthill), Kopina Boys in Karen, društvo Ilirska Vila št. 173 ABZ, Mr. in Mrs. Joseph Penko ml ter Mr. in Mrs. Edward March in hči, Mr. in Mrs. John Hrvatin in družina, Euclid Tavern in prijatelji Mr. in Mrs. Charles Bratus, Mr. in Mrs. Frank Bratus ter Mr. in Mrs. Joseph Bratus, Mr. in Mrs. Frank Klun, Mrs. Fred McEwen in John, 23rd Ward Democratic Club, Mr. in Mrs. Frank Gerchar, Mr. in Mrs. Jack Subel in družina, Louis in Molly Moze in družina, Mr. in Mrs. Sam Zivkovič in sinovi, Mr. in Mrs. Frank Jagodnik ml., Tony in Justine Skok, Justine Pekol, Alice Epper-son, Mr. in Mrs. Anton Marolt in sin Herman, Mrs. Caroline Moze in sinovi, ter sosedom za skupni venec: Mr. in Mrs. G. Moles, Mr. S. Thompson, Mr. in Mrs. G. Foplano, Mr. in Mrs. J. Javouris, Mr. in Mrs. F. Allanhov, Mr. in Mrs. Ber-

ger, Mr. in Mrs. C. A. Scheerr, Mary Yerman, Mr. in Mrs. Al Hribar, Mr. in Mrs. Milles, Mr. in Mrs. Frank Yerman, Mr. in Mrs. Mervar, Mr. in Mrs. Podnar, Mrs. Stepič, Mr. in Mrs. Burhardt, Mr. in Mrs. D. Walters, Mr. in Mrs. Shimrock, Mary Sporčić, Mr. in Mrs. Kure, Mollie Zgonc, Mrs. E. Walters, Mr. in Mrs. F. Slaypah, Mr. in Mrs. J. Russ, Mr. in Mrs. Matt Delac, Mary Vodičar, Mrs. J. Holzhausen, Mr. in Mrs. Chas. Krivec, Mr. in Mrs. E. Hartman, Mr. in Mrs. L. Stark, Mr. in Mrs. Opara, Mr. in Mrs. J. Omerza, Mr. in Mrs. C. Ball, Mr. Charles Ball, Mrs. M. Draganič in družina, Mr. P. Gommel, Mrs. Betty Reinwald, Mr. in Mrs. C. Foerste, Mr. in Mrs. J. Cieszko, Mr. in Mrs. John DeLaat, Lois in Don DeLatt ter teta, Mr. in Mrs. Anthony Drenik, Mrs. Barbara Vukusic, Mr. in Mrs. Victor Yerick, Mr. in Mrs. John Schultz, družina Subel, Mr. in Mrs. Vidic, Mr. in Mrs. Petritis, Mr. in Mrs. Marolt, Caroline in James Macerol, Mr. in Mrs. J. Joniec, Mr. in Mrs. L. Cerny, Mr. in Mrs. Hartman, Mr. in Mrs. A. Strnisa, Mr. in Mrs. Pasternak, Mr. in Mrs. C. Hlabse, Mr. in Mrs. Buehner, Mrs. Petrič, Mrs. Catherine Budic, Mr. in Mrs. A. Skoda, Mr. Wolf, Mr. in Mrs. Abraham ter Mr. in Mrs. J. Vukusic.

Dalje srčna hvala vsem prijateljem, ki so dali prispevke za sv. maše, ki se bodo brale za dušo pokojnika, in onim, ki so darovali za malo hčerko Karen. Zahvala velja sledečim: Mrs. Jennie Barbish, Mr. in Mrs. Kaporc, Mr. in Mrs. Louis Svete, sosedom in prijateljem, Mr. in Mrs. Leo Mismas, Mr. in Mrs. Mežnaršič, Mr. in Mrs. Louis Hrovat in hčeri, Mr. in Mrs. Joseph Rudolph in družini, družini Brundula, Model Food Market, Joe in Ana Sribar, družina Valenčič, Louis Vertočnik in družina, Mr. in Mrs. Steve Zaleski, Mr. Joe Vertocnik, Mr. in Mrs. Louis Novak, Mrs. Rudolph Brundula, Mr. in Mrs. Anthony Cizir, Mr. in Mrs. C. Smerdel, Mr. in Mrs. Tony Papes, Mrs. Frances Petric, Mr. in Mrs. Picely, Mr. Louis Jerkich, Mary Spitzig in Bill, družini Vrabeč, Mr. in Mrs. Eddie Kenik, Mr. in Mrs. J. Gogala, Mr. in Mrs. Opara, Mr. in Mrs. Rudy Weeker, Mr. in Mrs. R. Whales, Mr. in Mrs. A. Hocevar, Mr. E. Zabukovec, Mr. in Mrs. J. Stimec, Mr. Fred Terdan, Mr. in Mrs. Frank Zupon, Joseph Doles, Zora Petruska, Pauline Kenda, Al Strukel, Mr. in Mrs. C. Stiess, Isabelle Sundry in Lucille Whitecitt, Mr. Jack Subel ml., Mr. in Mrs. Fred Blatnik, Justine Pekol, Mr. in Mrs. Andy Blatnik, Mrs. Mary Moze, Mr. in Mrs. Al Arko,

Frances in Frank Kurnik, Mr. Rudy Ogrin, Mr. Ludwig Race, družina Strmbly, Mr. in Mrs. Anthony J. Erjavec, Christine Pozun, Mrs. Rose Juratovac, Mr. in Mrs. L. Grajzar, Mr. in Mrs. E. Zivkovič, družini Barbara Vukusic, Mr. in Mrs. Henry Prijatelj, Mr. in Mrs. Joe Modic, Mr. Tony Starc, Marija Sinkovič, Mr. in Mrs. Fred J. Race, ter Mr. in Mrs. Kure in sinovi.

Hvala vsem, ki so darovali za uboge in trpeče v stari domovini, mesto vencev in sicer: Mr. in Mrs. John Kapel ter Mr. in Mrs. Andrew Cajhen.

Iskrena zahvala naj bo izrečena vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo za spremstvo pri pogrebu in sicer: Mr. in Mrs. Joe Metlika, Mr. Rudolph Brundula, Mr. Cyril Rovaneš, Mr. Louie Sadar, Mr. in Mrs. Louie Hrovat, Mr. Louie Moze, Mr. Richard Lauretig, Mr. in Mrs. Joe Trebec, Mr. in Mrs. Wm. Manolio, Mr. in Mrs. Nick Bohr, Mr. in Mrs. Frank Kure, Mr. in Mrs. Joe Bratush, Mr. Frank Zagar, Mr. in Mrs. Chuck Bratush, Mr. in Mrs. Albert Pomplas, Mr. in Mrs. Frank Race st., Mr. Fred Terdan, Mr. in Mrs. Joe Vukusic, Mr. in Mrs. Rudolph Welker, Mrs. Mary Spitzig, Mr. in Mrs. Louis Novak, Mr. Joe Picely, Mr. Ludwig Metlika, Mr. Joseph Droblich in Mr. Eddie Habat, Mr. in Mrs. Frank Kopina, Mr. in Mrs. John Penca, Mr. Frank Koun, Mr. in Mrs. Fred Blatnik ter Mr. in Mrs. Joe Kopina.

Hvala vsem, ki so prišli kropiti in se posloviti od Stanleya, ko je ležal na mrtvaškem odru, ter vsem onim, ki so ga spremlili na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče.

Srčna hvala vsem, ki so ga obiskovali v času bolezi in ga tolažili.

Našo zahvalo naj sprejmejo vojniki-tovariši, ki so nosili krsto, ter za izkazane zadnje časti.

Hvala Mary A. Svetek za odlično voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo. Isto naj sprejmejo našo zahvalo čč. gg. duhovniki za opravljeno zadušnico in cerkvene obrede.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval ali pomagal, prosimo naj nam blagohotno oprosti in naj sprejme od nas izraz globoke hvaležnosti.

Konec pota! Ali je to mogoče? Bil si vendar mlad, v cvetu mladosti. Bil si v vojni in vrnil si se iz onstran oceana živ in zdrav, a tu Te je čakala kruta bolezen in končala Tvoje mlado življenje. Pustiti si moral svojo mlado življenjsko družico, svojo ljubljeno soprogo in svojo malo hčerko, ki ne bo nikoli poznala svojega očeta. Zapustil si svojo žalostno mater, ki plaka za edinim svojim otrokom, edinim bitjem, ki ga je imela. Odsel si za očetom svojim, ki je umrl pred tremi leti. Zaman se solžijo naše oči in trepetajo v bolesti naša srca, ker — Smrt je trda, brez srca, kar vzame, več nazaj ne da. — Sedaj počivaš v temnem, hladnem grobu in čakaš, da pride dan Vstajenja. Tvoja duša pa je odšla k večnemu Bogu po plačilo za vse, kar si dobrega storil v življenju. Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v naših srcih do konca naših dni. — Spavaj mirno, ljubljani soprog in oče! Snivaj sladko, večno nezdravno spanje, sin moj!

Zalujoči ostali:

ANN, soproga
KAREN ANN, hčerka
ANN, mati